lęticia. qꝛ exultatio eſt ꝟboꝝ atq̧ mēbroꝝ lęticia vero mentis gaudiū eſt.

Exutus.a.ū.i.ſpoliat⁹.extract⁹.expulſus.

Exuſtus.a.ū.i.cōbuſtus.de q̄ nihil ſupeſt.

Exuuię.arū.i.ſpolia.veſtes.indumēta.q̄a exuunt̄. Exuuię ⁊ induuię dicunt̄ tunicę ſpentum. qꝛ induunt̄ ⁊ exuunt̄ ſm Hug. Papias ꝟo dicit. Exuuię ſpolia occiſorū hoſtiū vel tunicę ſpentum.

Ezechias interp̄tat̄ fortꝭ dn̄s vł fortitudo domini.

Ezechiel interp̄tat̄ fortitudo dei. vel imperium dei.

F ante A

F In latinis dictionib⁹ ponim⁹. vt fama fili⁹. In grecis ꝟo dictionibus ph. vt orpheus. pheton Scire tn̄ debes ꝙ non tam fixis labriſ eſt ꝓnuncianda f. quō ph. atq̧ hoc ſolum intereſt. ſicut dicit Priſcianus in p̄mo lib. maioris.

Faba fabę. dꝛ q̄ſi faga. a fagi qđ eſt comedere. In̄ Fabari⁹.ria.riū. qđ fit de fabis. vel qđ ꝑtinet ad fabas. Et h̄ fabarius.i. cātor Et dicebant̄ apud gentiles cantores fabarij. qꝛ illo legumine maxime vtebant̄ in cibo. Et ꝑ cōpoſitionem hęc Fabafreſa.ſę. qꝛ eam hoīes frendēt.i. frangunt cū molēdo eam cōminuunt. Vel ſunt duę partes. ⁊ dꝛ freſus.a.ū.i. fractus a Frendeo.des.

Fabella.lę. dimi.i. parua fabula.

Faber.bri. dꝛ q̄ſi facer a faciendo ferꝝ. ⁊ dꝛ a facio.is. qꝛ faciēs ferrū. Hic etiaꝫ poſtea h̄ ꝟbum traductū eſt ad aliaꝝ reꝝ artificeſ ſcꝫ cū adiectione. vt faber lignari⁹. faber carpentari⁹. In̄ h̄ Faberculus.li. dimi. et hęc fabriſa.ſę. vxor fabri. In̄ hęc fabrilla lę. ⁊ fabercula lę. dimi. Inde ⁊ fabrica. cę. locus fabricandi. Item fab componit̄ hic aurifab.bri. Item a faber.bri. dꝛ fab.bra.brū.i. ingenioſus. cautus. pulcer. cōpoſit⁹ In̄ Fabreadū. qđ componit̄ Fabrefact⁹ cta.ctum.i. artificioſe ⁊ ingenioſe fact⁹ Et cōponit̄ Faber affaber.bra.brū.i. valđ faber. ⁊ etiam infaber.bra.brū.i. non faber. non pulcer. nec cōpoſitus.

Fab lignarius dꝛ non ſolum q̄ ligna dolat. ſed generalit̄ omnis q̄ ędificat. ff. de ꝟ. ſig. l. fere. §. fabros.

Fabricenſes dicebant̄ q̄ erant deputati armis faciēdis. reparādis ⁊ vendēdis. vt. l. C. e. ti. li. xj. Sꝫ Io. an. đ ſen. excō. ſi iudex li. vj. dicit ꝙ fabricēſis dꝛ q̄ publica arma facit. ⁊ i publicis fabricis ⁊ nō alibi. ⁊ dat p̄micerioꝛi vt reponat in publicꝭ armamētis. quorum brachia ſtigmate figurabant

Fabrateria.rię.i. ornat⁹ fabroꝝ. vł loc⁹ vel domus vbi fabricę ſunt Vel Fabrateria. rię. eſt ciuitas cāpanię. In̄ fabratern⁹.na.num. Noīa em̄ deſinentia in teria faciunt poſſeſſiuū in nus. r. ꝓcedente.

Fabrił. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. pe. ꝓđ.i. ad fabricā pertinens. vel a fabro ꝑfectum

Fabula.lę. f. p.i. res q̄ nec vera eſt. nec veriſimił. Et fabula illa eſt vera. q̄ nihil ꝟitatꝭ habet in ſe. Et illa falſa eſt q̄ aliq̄d ꝟitatis in ſe ꝯtinet admixtuꝫ. Sic em̄ eſt in amore modus nō habuiſſe modū. ſic eſt in fabula ꝟitatꝭ non habuiſſe ꝟitatem. ⁊ dꝛ fabula a fando. qꝛ in ſolo fatu ꝯſiſtit. Item fabula qn̄q̧ dꝛ hiſtoria ſimilit̄ a fando. qꝛ eam famur. quandoq̧ locutio. Inde fabuloſus.ſa.ſum. ⁊ h̄ ⁊ hęc fabularꝭ. ⁊ hoc re. Et hęc fabulo.onis. recitatoꝛ fabularum vł inuētoꝛ. Et fabuloꝛ.laris. id eſt fabulas dicere vel falſa.

Facetia.tię.i. curialitas. vrbanitas. elegantia. ſuauitas. ⁊ ꝓp̄e in factis. ⁊ dꝛ a facet⁹.

Facetus.ta.tū.i. curialis. vrbanus. ꝓp̄e de doctrina. ⁊ ꝓp̄e in factis. ſ. q̄ iocos ⁊ luſus geſtis. ⁊ factis cōmodat. ⁊ cōpat̄. Ex autez dꝛ facetus quaſi fauens cętui. etymologia eſt.

Facies.ei. dꝛ a facio.cis. qꝛ facit noticiā hominis. vł qꝛ facta ſit a natura. Eſt em̄ facies naturał ⁊ cert⁹ ⁊ immutabił oꝛis habit⁹ Vultus ergo artificiał ⁊ varius eſt. ⁊ ſm affectionem animi mō triſtis mō lęt⁹ Vn̄ ſolet dici ꝙ facies facta eſt. vultus ꝟo fit. Unde. Conſiſtit facies. ſed vult⁹ ſępe mutatur Inde faciecula.le. dimi. id eſt parua facies.

Facił. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. qđ de facili pōt fieri vł ſine difficultate. Et vt dicit Grecilm⁹. Dr̄ id facile qđ nō ḡuat ad faciendū. Cui non pōdus ineſt dꝛ eſſe leue. Oppoſitū facili ḡue dico leui q̄ꝫ pondus.

Facinus.noꝛis. dꝛ a Facio.cis. Et differt a flagitio. Quicq̄d em̄ agit indomita cupiditas ad coꝛrumpendū animū flagitiū vocatur. Sꝫ q̄cq̄d agit vt alteri noceat facinus dꝛ. Et hęc ſunt duo genera oīm peccatoꝝ. Sed flagitia peioꝛa ſunt q̄ cū coꝛruperint animū. ad facinoꝛa ꝓſilit̄. Sūt em̄ flagitia in dictis vel cogitationib⁹. ſed facinoꝛa in factis. Unde ⁊ illa dicunt̄ flagitia a flagitādo facere, qđ ſibi noceat. vel a flagitādo

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

corruptelā libidinis. Sed hec dicunt᷑ facinora a facti cōmiſſione. q᷑ facit qđ alt᷑i nocet. Jñ facinoroſus. ſa. ſum. Et nō ꝙ Facinus aliqñ accipit᷑ in bona ſigtione. i. ꝓ facto qđ fere ſꝑ diſcernit᷑ ex adiūcto. vt pulcrum facinus. ꝓclaꝝ facinus.

Facitergiū. gij. i. togilla. ſiue paruulū gauſape ad tergendum faciem.

Facticius. a. ū. đ᷑ a factus Et đ᷑ nomē facticium. qđ factū eſt ad ſimilitudinē ſoni illi⁹ rei q̄ noiat᷑. Vł facticiū nomen eſt illđ qđ a ꝓꝑetate ſonoꝝ inuentū eſt ꝑ imitationem. vt turtur. taratantara. tintinabulum.

Factio. onis. f. t. i. actus faciēdi. vel paſſio fiendi. Et factio đ᷑ ficta actio. Cum eñ aliq̄s fingit ſe aliq̄d facere cauſa cōmodi alicuius. ⁊ facit vt incōmodet illi. factio ꝓꝑe đ᷑. Vñ ⁊ factio đ᷑ ꝓditio. Jnde factioſus ſa. ſum. i. fictioſus. q̄ ſe fingit facere vt ꝓſit facit tñ vt noceat. Jnde ⁊ Factioſus dicit᷑ ꝓditor.

Factus. tus. tui. đ᷑ a facio. ⁊ hoc factuꝫ. cti. vł potius a fio. ⁊ eſt act⁹ faciendi vł paſſio fiendi. Factū qđ fit. Declinat᷑ etiā adiectiue. factus. cta. ctum.

Facula. lę. dimi. i. parua fax. Jñ faculo. las id eſt fingere faces vel facere

Faculentus. ta. tū. i. lucidus. clar⁹. et dicit᷑ a phos ⁊ lentos. Jñ faculent⁹. i. plen⁹ luce lucidus ⁊ ornat⁹. Jñ faculent᷑ adū. Et hec faculentia. tię. i. ſplendor. decuſatio.

Facultas. tatis. f. t. i. facilitaſ vł poſſibilitaſ Vñ ⁊ facultas alicuius đ᷑ ſcia illius i qua ꝑ cęteris eſt facił ⁊ potēs ad reſpondendū ⁊ qđ q̄ritur ſoluendū. Facultas etiaꝫ đ᷑ q̄libet ſcia eo ꝙ reddat eum facilē ⁊ potentē ad ꝑdicta faciēda. Jtem facultas đ᷑ copia opum.

Facūdus. da. dū. i. diſert⁹. q̄ facile fari poteſt qđ intelligit Jnde hec facundia. dię. ⁊ facunditas. tatis. Et eſt facundia magnū dei donū. dū q̄s cōmode pōt eloqui q̄ cōmode intelligit. Jñ facundioſus. ſa. ſuꝫ. et facundatus. ta. tū. i. plenus facūdia. ⁊ Facundo. as. i. facundum facere.

Fage vel fagin gręce. i. comedere latine.

Faginus. na. nū. pe. cor. ⁊ fagine⁹. nea. neū in eodē ſenſu. qđ eſt de fago. vł qđ ꝑtinet ad fagum. ⁊ đ᷑ a fagus. Jñ h̄ faginetū. ti. locus vbi abundant fagi.

Fagolydoros gręce manducantes. maledictum latine. Fage eñ comedere. lydoros maledictū. ⁊ acuit᷑ vltima. Vñ hiero. i ꝓlogo ſuꝑ Ezech. dicit. Sed vereor ne illđ eis eueniat qđ gręce ſignificanti⁹ đ᷑. vt vocent᷑ fagolydoros. h̄ eſt. manducātes ſenecias. q̄ſi diceret. vereor ne ipis ſpōte legentibus ⁊ detrahentibus eueniat qđ gręce ſignantius đ᷑ in deteſtationē talium q̄ꝫ latine. q᷑ apud gręcos ṽbum vſitatū eſt ⁊ maxime detractionis exꝓſſiuum. vt vocētur fagolydoros. i. maledicta comedentes ⁊ incorporantes ſibi eadē q̄ ꝑus maledixerunt detrahēdo. Quidā ṽo exponūt fagolydoros. i. comedentes maledictum vł maledictionē. Tales ei detractores nihil aliud videntur hr̄e in ore niſi maledictiōes vel detractiones maledictas. h̄ eſt apđ nos manducātes ſenecias. Predicti apud gręcos emphatice vocant᷑ Fagolydoros. Vł ſm alios ſenecia grecum eſt. ⁊ latine đ᷑ belua. immundū aial. hāc Phiſiolog⁹ dic᷑ aliqñ marem. aliqñ fęminā. ⁊ q᷑ eſt aial immundum ponit᷑ h̄ ꝓ immūdicia. Et eſt ſenſus. māducantes ſeneciaſ. i. qđ vn⁹ detrahēdo euomit. alius audiendo deglutit. ⁊ ita in hmōi immūditijs delectant᷑ ſicut famelici in cibo. Vñ manducātes ſenecias. i. detractionum immūdicias. ⁊ delectabiliter māducantes. i. incorporātes ſibi. ſ. in occulto ea de q̄bus in publico maledicūt.

Fagus. gi. eſt arbor q̄dam glādifera. ⁊ đ᷑ a fagin qđ eſt comedere. q᷑ eius fruct⁹ olim hoies comedeřt ⁊ eſcā habuerūt. Vñ ſepe ꝓ agro ponit᷑. q᷑ olim pauit homies ſicut mō ager. Et ꝑđ. fa. Vñ Virgili⁹. Tytire tu patule recubans ſub tegmine fagi.

Falcarius. rij. q̄ falces facit. vł q̄ falce ſecat ⁊ đ᷑ a falx. cis.

Falcaſtrū. ſtri. n. s. đ᷑ inſtr̄m ferreū curuuꝫ cū longo manubrio ad denſitatem vepriū ſuccidendū. ⁊ đ᷑ a falx. q᷑ recuruū eſt ad ſimilitudinem falcis. Jdē ⁊ runco. onis đ᷑. a runcando vepres.

Falcicula. lę. f. p. i. ꝑua falx.

Falcidia lex đ᷑ a Falcidio tribuno plebis q̄ ſub Octauiano ipam adinuenit ad h̄ ꝙ q̄s extraneo in teſtamento ſuo legare non poſſet q̄n ad minus quarta parſ remaneret hęredibus ꝙ ſi ꝯtra faceret locum non haberet. Et nota ꝙ ſi hęredes ſunt filij. ⁊ ſunt quattuor vel pautiores. legitima oim ē tertia pars hęreditatis. Si ṽo ſunt q̄nqꝫ vel plures. legitima oim erit medietas hęreditatis. Si aūt ſunt extranei ſiue pauci. ſiue multi. quarta pars hęreditatis erit legitia Et in quolibet iſtoꝝ caſuum iſta legitima eſt inter ipos hęredes vbi pl̄es ſunt ęq̄lit᷑

diuidenda. Vñ q̄dam. Quattuor aut ifra
dant natis iura trientē. Semiſſem vo dāt
natis q̄nq̄ȝ vel vltra. Arbitriū ſequit̄ ſub-
ſtantia cetera patris.

Falco. onis. auis q̄dam eſt. ꝛ d̄r a falx. cis.
eo ꝙ vngues habeat recuruos ad ſimilitu
dinem falcis.

Falera. re. pe. cor. eſt ornamentū equoꝝ. ſȝ
ponit̄ q̄nq̄ȝ ꝓ ornatiōe aliaꝝ reꝝ. vt vboꝝ
Jtē falera inuenit̄ etiā ꝓ ſupbia ꝛ iani ia-
ctatione. Et corr̄. fa. Vñ Aurora. Plume
ſunt falere Ciceronis picta poete. Jnueni
tur etiā fallere infinitiuus de fallo. lis. ꝛ p
ducit ꝑmā po ſitione Vñ Ouid. epi. Falle
re credentē non eſt operoſa puellam.

Falernus. ni. mōs eſt in campania vbi opti
mum abūdat vinū. Jō falernū d̄r bonū vi
num Jñ falern⁹. a. ū. ꝛ falernic⁹. ca. cū. pe.
cor. ꝛ ꝑma. q̄r oīa illa ſcribunt̄ ꝑ vnum l.

Fallax. lacis. oīs ge. i. deceptor. ꝛ d̄r a fallo
lis. q̄r fando decipit. Jñ fallacia. cie. i. de-
ceptio. Et nō ꝙ fallax differt ab eo q̄ men-
titu r. q̄r oīs hō fallax id agit vel dicit vnd
q̄s fall at̄. ſed nō oīs hō vult fallere q̄ mēti
tur vt ioculatores q̄ ſepe mentiunt̄ magis
ſtudio delectandi q̄ȝ volū tate fallēdi. Vñ
ꝛ fallacia d̄r apud dialecticos in argumen
tatione vel voce aliq̄. vt cum q̄s videt̄ ali-
ud fari. i. dicere. vel ſīgre q̄ȝ ſignificat. vnd
ꝛ hō decipitur.

Falſarij ſunt q̄ crimine falſi tenent̄. vel qui
crimen falſarioꝝ admittunt. vt de cri. fal.
ad falſarioꝝ.

Falſidicus. ca. cū. i. falſa dicens. ꝛ cor. di.

Falſus. ſa. ſum. ſm q̄ſdam eſt participiū. ꝛ
idem eſt qđ decept⁹. Scđm vo qđ ē nomē
falſus. eſt q̄ fallit. vel q̄ negat qđ verū eſt.
Jñ h̄ falſum. ſi. ꝛ falſus. ſa. ſuȝ. d̄r qđ veꝝ
non eſt. q̄r fallat. Jñ falſe adū. Et hec falſi
tas. tatis. ꝛ differt a mēdacio. q̄r falſitas ē
negare qđ veum eſt. Mendaciū eſt fingē
qđ veꝝ non eſt. Unde q̄daȝ. Si v̄a ſuppri
mas falſus agnoſceris eſſe. Si falſa confin
gas. ſic mendax eſſe videris. Jtem falſum
differt a ficto. q̄r falſum ad orōnes ꝑtinet
vbi vitas ita ſepe videt̄ vt q̄ facta ſint ne-
gent̄. Sed fictum ad poetas ꝑtinet vbi q̄
facta non ſunt facta dicunt̄. Falſuȝ ergo ē
qđ veꝝ non eſt. Fictum qđ veriſimile eſt.
Jtē falſus. a. ū. i. iniuſt⁹. vt falſo ḡrit d̄ ſua
natura humanū gen⁹. i. iniuſte. ſic̄ ꝛ veruȝ
d̄r iuſtū. Et hic denari⁹ d̄r falſus. q̄ non hȝ
iuſticiā ſuā. Deeſt em̄ ei vl̄ in pondere vel
in forma vel in ſupſcriptione. Unde ꝛ mo

neta d̄r. q̄r monet ne qua fraus ꝛ iniuſticia
ſubſit.

Falx. cis. eſt inſtrm̄ aptū ſegetibus. vineis
ꝛ pratis. ꝛ d̄r a filice. q̄r hac ꝑmum milites
herbā filicem abſcindē ſolebant. Vñ. Fal-
ce puto vineā meto ſata tondeo prata Jtē
Falx metit ꝛ ſcindit. fax vrit. faux quoq̄ȝ
mandit.

Fama. me. f. p. eſt ſine certo autore inuētus
rumor. cui malignitas dedit initiuȝ. fides
aūt incrementū. Vel eſt vehemens vulgi
vel maioris partis opinio rei de q̄ querit̄
ꝯſentiēs vel ꝯſonans. ꝛ d̄r a famulor. aris
q̄ſi famula. q̄r famulat̄ nobis dū ad modū
famule diſcurrendo rumores de nob por-
tat ꝑ diuerſas terras. etiā nob ignorātib⁹.
vel d̄r a fando. q̄r fando ꝑuagat̄. Et ē no-
men bonaꝝ ꝛ malaꝝ reꝝ. ſed ſine adiuncto
ſepius accipit̄ in bono. Vñ. Fama volat
tranſitq̄ȝ modū quocunq̄ȝ ferat̄. Jñ famo-
ſus. ſa. ſum. de q̄ fama loquit̄ ſiue bñ. ſiue
male. Vñ q̄nq̄ȝ accipit̄ in bono. ſȝ ſepi⁹ in
malo. ſ. ꝓ infami.

Famoſum carmē ſm Azo. in ſum. C. de in-
iur̄. eſt dictamen. vel hiſtoria cōpoſita ad
alicuius infamiā.

Famoſus libellus pōt dici lib ꝯſcriptus ob
alicuius infamiam. vt. ff. de iniur̄. l. lex tor
mentoꝝ. §. ſi q̄s liberꝝ. Et imponit̄ ei pena
capitis q̄ edidit libellū vel q̄ inuentum nō
corrupit. ſed alij manifeſtauit. ꝛ q̄ eum di-
ctauerit ſi nō ꝓbauerit de calūnia. capita-
liter puniet̄ ſm Azo. in ſum.

Famelicus. ca. cū. i. eſuriēs. ieiun⁹. ꝛ d̄r a fa
mes. ꝛ cor. pe. Vñ. j. Re. ij. Et famelici ſa
turati ſunt.

Famen. inis. n. t. i. locutio.

Fames. mis. f. ge. qđ antiqui fames famei.
dixerūt. vñ adhuc ablatiu⁹ deſinit in e. ꝓ-
ductā. q̄ſi q̄nte declinationis. Et eſt fameſ
appetit⁹ edendi. contuſio faucis. q̄ſi phos
means. ꝛ eſt etymologia Jñ famelicus. ca
cū. ꝛ fameticus. ca. cū. ꝛ famete⁹. tea. teū.
in eodem ſenſu. i. eſuriēs. Fameteus etiaȝ
d̄r mortifer. Et cor. ꝑmam fames. ſȝ Fama
eam ꝓd. Vñ. Nil mage triſte fame. nil cla
re comparo fame.

Famicus. ci. m. s. pe. cor. loc⁹ tabernarū in
vrbe quē frequētant ꝓpter famē pellēdā.

Familia. lie. f. p. a femur d̄r. Et eſt familia
liberi ex liberi legib⁹ ſuſcepti. Naȝ familia
ꝓ ſuis abuſiue non ꝓꝑe d̄r. Et cōponitur
cū pat̄. mat̄. filius. vt paterfamilias. mat̄-
familias. filiuſfamiliaſ. Et ē familias gtūs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

grecꝰ. Et incipit familia a pr̄e ⁊ terminat̄ i
tritauo.. ſed ſtirps ex longa generis ſig̃ca-
tione vocat̄. Item familia. familias greco
more facit ꝓ familie. Vn̄ hec Familia. Fa
milie. vel familias.

Familiaris. ꝯ. t. ⁊ h̃ re. i. domeſticꝰ. amicus
de ꝓp̄a familia. aſſuetꝰ vſitatꝰ. Inuenitur
etiā ſubſtantiue poſitum. vt iſte eſt nimis
familiaris.

Famulamen. inis. i. famulatꝰ. ſuitiū vl' ſui
tus. ⁊ d̄r a Famulor. laris.

Famularī. ꝯ. t. ⁊ h̃ re. d̄r a famulus. ⁊ cōpa-
tur. In̄ famularit̄ adū. ⁊ hec famularitas
id eſt famulorꝫ ſuitium vel ſuitus

Famulitiū. tij. i. ſuitium vel obedientia.

Famululus. li. i. paruus famulꝰ. In̄ famu-
lula. i. parua famula

Famulus. li. d̄r a famulor. arī. Et ſunt ꝓp̄e
famuli q̄ ex ꝓp̄a ſuorꝫ familia ſunt orti. Et
d̄r famulus q̄ſi vnus de familia. Sꝫ ſuus
ex ꝯdicione ſuitutis. In̄ hec famula. le. ⁊
famulus. la. lum. adiectiue. Et ſunt plura
noīa idem ſig̃ntia. Vn̄. Mancipiuꝫ famu
luſqꝫ cliens ⁊ v̄na miniſter. Atqꝫ miniſtra
tor puer aſſecla vernula ſeruus. Satrapa
p̄dictis coniungit̄ atqꝫ Satelles. Necnon
athleta hec vnum ſignificabunt

Fandus. da. dū. q̄d q̄s debꝫ fari. ⁊ d̄r a for.
⁊ cōponit̄ infandus ⁊ nefandus.

Fans. tis. oīs. ge. i. loquēs. ⁊ p̄ōt eſſe nomē
vel participium.

Fātaſia. ſie. ſm Pap̄. eſt imago alicuiꝰ cor-
poris viſa. ⁊ cogitando in aīo poſtea figu-
rata. vtputa p̄ris ſpēs quā vidimꝰ. Fanta
ſia poetica eſt rei inaīmate ſenſum dare. vt
mirant̄ arbores. Fantaſma v̄o eſt quā nū
q̄ꝫ vidimꝰ ſpēs aīo figurata. vtputa ſpēs a
nis quā nūq̄ꝫ vidimus. fantaſma viſio va-
na. Sꝫ ſm Hugī. Fātaſma d̄r a phaſmos
q̄d eſt apparitio. ⁊ hec fantaſia. ſie. idē q̄d
phaſma. ſꝫ phaſma ſꝑ eſt dubia. fantaſma
vel fantaſia q̄nq̄ꝫ. Itē fantaſia eſt d̄ cogni
tis ſpecies in aīo figurata. Sꝫ fantaſma eſt
de incognitī. Et hinc tractū eſt vt fallacia
in argumentatiōibꝰ d̄r fātaſia cum apparꝫ
aliud q̄ꝫ ſit In̄ fantaſticus. ca. cū. q̄d ſic ap
paret. vel q̄d ꝑtinet ad fantaſma. vel q̄d in
ſe ꝯtinet fantaſiā. Vn̄ ⁊ cellula q̄ eſt in an-
teriori ꝑte capitī. in q̄ eſt vis intelligēdi d̄r
fātaſtica. q̄r ea hō fātaſtice ⁊ imagiatorie
cōꝑhēſa ꝑ intellectū ꝑcipit. Et p̄dicta no-
mia potiꝰ ſcribēda ſunt ꝑ ph. cū ſint greca

Far. farrī. d̄r quoddā genꝰ ānone. ⁊ dicit̄ a
frango. gis. Generalit̄ tn̄ omnia ſemia fru
gum farra dicunt̄ a frangendo. q̄r olī fran
gebant̄ in pila anteq̄ꝫ vſus molarꝫ eſſꝫ. In̄
farreus. rea. reum. i. de farre exiſtens. vel
factus.

Farcimen. inis. n. t. ⁊ h̃ farcimentū. ti. i. re-
pletio extorꝫ vel ventris. i. caro conciſa et
minutata. eo q̄ꝫ ea inteſtina fartiant̄. id eſt
repleant̄ cū aliarꝫ rerꝫ cōmixtiōe. ⁊ d̄r a far
tio. tī. Idē fartū. ti. q̄d ⁊ fertū. ti. inuenit̄

Farina. ne. f. p. d̄r a far. ris. eo q̄ꝫ ex eo fiat.
In̄ hec farinula. le. dimi. i. parua farina. ⁊
farinaceus. cea. ceū. i. de farina factꝰ. ⁊ fa-
rinoſus ſa. ſum. i. plenus farina.

Farracū. ci. n. s. eſt puls ex farre facta. vel
pinguis cibus generalit̄. ⁊ d̄r a far farris.

Farrago. ginis. f. t. i. ſtramē vel q̄libꝫ vilis
annona. vel q̄libet mixtura pabulorꝫ. Vn̄
Perſius. In tenui farragine mendax Et
hinc facta tranſlatione farrago d̄r multitu
do ſcholarium quaſi deſpectiue. q̄r ex diu̇
ſis ⁊ varijs gentibus ſit collecta. Proprie
tn̄ farrago eſt herba hordeacea adhuc vi-
ridis ⁊ q̄uis ad maturitatē. adhuc nō tur-
geſcentibus.

Fartū. ti. vide ſupra in farcimē Itē fartum
eſt ſupinū de fartio. tis.

Fas. i. licitū. ⁊ d̄r a facio. cis. Et differt a iu
re. q̄r fas eſt lex diuina. Ius ē lex humana
Fas eſt ꝑ alienū agꝛ trāſire. Nō aūt ē ius.

Faſcenia. nie. f. p. i. clauſibil' vallatio circa
caſtra ⁊ ciuitates. q̄ ſolet fieri quibuſdam
faſcibꝰ ſtipularꝫ ⁊ lignorꝫ. ⁊ d̄r a faſcis.

Faſcia. cie. i. ligatura. ſ. pannꝰ quo ſtringit̄
pectus vel mām̄ille mulieris. ⁊ d̄r a faſcis.
q̄r ea tegit̄ pectus. ⁊ papille cōꝑmunt̄ Vl'
ligatura q̄ puer inuoluit̄. q̄r in modū faſci-
culi corpus ligat.

Faſciale. lis. n. t. i. faſcia Et ꝓp̄e faſciale eſt
latū cingulū quo puer circūligat̄ in faſcijs

Faſcinus. ni. m. s. vel h̃ faſcinū. ni. i. incan
tatio. ⁊ d̄r a faſcis vel faſcia. q̄r in q̄buſdaꝫ
faſcicul' vel faſcijs herbarꝫ ſoleat fieri. Fa-
ſcinus etiā d̄r ꝑ̄apꝰ. q̄r q̄buſdam faſcijs ſo-
lebat olim inuolui cū carerēt brachis. Itē
Faſcinus ſiue faſcinatio d̄r etiam vulgo q̄
nocet infantibꝰ. dicunt̄ em̄ quorundā ocu
li viſu vrētes. q̄ꝫ ſi hō aliq̄s vl' aliud aīmal
ab eis inſpectū fuerit. ex tali viſu emarce-
ſcit. ⁊ hinc corꝫ actus faſcinatio d̄r.

Faſciola. le. dimi. i. parua faſcia. q̄ vulnera
ligantur.

Faſcis. ſcis. m. t. i. onus. Et p̄l'alit̄ hi faſces
ſciū. i. inſignia honorꝫ. ⁊ q̄nq̄ꝫ ip̄i honores
dicunt̄ faſces. quaſi a faſcibus lignorū. q̄r

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

graues ſunt pondere dignitatꝭ ⁊ autorita=
tis ſm hugꝭ. Pap. etiã dicit Faſces. ſciũ.
dignitates cõſulares. Faſcis colligatio li=
gnorum ad deportandum colligatorum.
Unde. Pondera ſunt faſces. faſces dicũ=
tur honores.
Faſianꝰ. ni. m. s. pe. pdu. q̄dam auis. ⁊ dͥ a
faſis. ſis. vľ faſidis. q̄daȝ inſula grecię. qꝛ
inde p̄mũ aſportatꝰ eſt. vľ dͥ a fagin qđ eſt
comedere. q̄ſi fagianus. qꝛ eiꝰ caro ſuauis
eſt ad comedendũ
Faſſio. onis. f. t. i. ꝯfeſſio. ⁊ dͥ a fateor
Faſſus. ſa. ſum. i. ꝯfeſſus. locutꝰ. ⁊ dͥ a fate
or. Uñ Ouid. in epi. Da veniam faſſi mi=
hi non tua munera tanti.
Faſtigiuȝ. gij. i. ſummitas. altitudo. honor
Jñ faſtigiolum. li. dimi.
Fatuoſus. ſa. ſuȝ. i. ſuꝑbus. ⁊ dͥ a faſtꝰ. qđ
idem eſt qđ ſuꝑbia. Jnde faſtuoſe aduer.
Et faſtuoſitas. tatis. i. ſuperbia. elegãtia.
elatio.
Faſtus. a. ũ. i. licitus. ⁊ dͥ a fas. vt faſtꝰ di/
es. i. licitus in quo licebat rhomanis nego
cia agere. cauſas exercere vel aliquid tale
Nefaſtus ꝟo dies dͥ q̄ſi illicitꝰ. qꝛ illicituȝ
aut q̄ſi nephas erat in illo die p̄dicta agere
qꝛ in illo die male ꝯtigerat rhomanis. ⁊ dͥ
nefaſtus a nefas. Et hinc q̄dam liber Oui
dij in quo tractaꝛ de faſtꝭ ⁊ nefaſtis diebꝰ.
a digniori intitulaꝛ liber faſtoꝝ. Hinc etiã
annales libri in q̄bus ſcribebãꝛ facta rho=
manorum totius anni. ſiľiter a digniori ꝑ=
te dicti ſunt faſti Jnueniꝛ etiã h faſtꝰ. tus.
quartę declinationis ꝓ annali libro. Unđ
Lucanus in. x. An nimis andoxi vincetur
faſtibus annis. Sȝ magis ꝓp̄e ꝓ libro an=
nali eſt ſecundę declinationis. Nam faſtꝰ
ꝓ ſuꝑbia eſt quartę declinatiõis. Uñ. Fe
ſta dies faſtus faſtuſqꝫ ſuperbia fertur Fa
ſtus. i. licitus. faſtos quoqꝫ dicito libros.
Dat terram faſtus operi faſtuſqꝫ nefaſtꝰ.
Fatatus. a. ũ. i. fato deſtinatus. ⁊ dͥ a fato
as. are.
Fatidicus. ca. cũ. pe. cor. i. fata dicens
Fatum. ti. n. s. dͥ a for faris. ⁊ dicunt fatuȝ
eſſe quicq̄d deus faꝛ. Uel fatũ eſt tꝑaľ ſuc
ceſſio. vel cuẽtus reꝝ a deo ꝓuiſaꝝ. Et fin
gunt tria fata in colo ⁊ fuſo ⁊ digitiſ fila ex
lana trahentibus ꝓpter trinã variationeȝ
reꝝ. Quędam ꝟo deſinunt eſſe. q̄dam inci
piunt eſſe. q̄dam pſeuerant. vel ꝓpter tria
tꝑa. ſ. p̄teritum qđ in fuſo iam netum et in=
uolutum eſt. Pręſens qđ inꝛ digitos men
tis trahiꝛ. Futuꝝ qđ eſt in lana q̄ in colo i=
plicita eſt. ⁊ quod adhuc ꝑ digitos mentiſ
ad fuſum tanq̄ꝫ p̄ſens ad p̄teritum traijciẽ
dum eſt. Et eſt idem fatum ⁊ fortuna. Sȝ i
hoc differunt. quia fortuna eſt in his q̄ for=
tuitu veniunt. nulla palam cauſa. Fatum
vero eſt appoſitum ſingulꝭ ⁊ ſtatutum. ſed
hoc alterius conſideratiõis eſt. Scđm ve=
ro Quintilianum de cauſis Fatum dͥ a fa
cio vel fio. Uñ ait. Quid eſt fatũ niſi quod
fit ⁊ non habet cauſas. Boetius ꝟo in. iiij
libro de conſolatione dicit. Prouidentia
eſt ip̄a diuina ratio in ſummo oĩm p̄ncipe
conſtituta. q̄ cuncta diſponit Jtem fatum
eſt inhęrens rebus mobilibus diſpoſitio.
ꝑ quaȝ prouidentia ſuis quęqꝫ nectit ordi=
nibus.
Fatus. a. ũ. i. locutus. ⁊ dͥ a for faris
Fataľ dies ſm Azo. in ſum. C. đ tẽ. ⁊ repa.
appel. dͥ ſpaciũ tꝑis infra appellãs debet
appellationẽ ꝓſequi.
Fatuus. tua. tuũ. i. ſtultꝰ. ⁊ dͥ a for. farꝭ. qꝛ
imꝑitiam ſuam oſtendit fando q̄cq̄d latet
in animo. vľ reſpondendo ad interrogata.
vel ideo dͥ fatuꝰ a fando. qꝛ qđ nec ip̄e fa=
tur. nec qđ alij dicunt intelligit. Et differt
a ſtulto. qꝛ ſtultus eſt q̄ ꝑ ſtuporẽ non mo=
uetur. iniuriã ⁊ ſęuiciã ꝑfert. nec vltus eſt
nec vllo ignominię cõmoueꝛ dolore. quia
ſtultus eſt hebetior corde. Unđ q̄dã. Ego
ſtultũ me eſtimo. fatuũ eſſe nõ opinior
Faudicus. a. ũ. pe. cor. eſt ille q̄ vera dicit.
cui cũcti fauent. ⁊ videꝛ cõponi a faueo et
dico. qꝛ eius dictis faueꝛ.
Fauilla. lę. f. p. i. ſcintilla. ⁊ dͥ a phos qđ ē
ignis. Sed ſcintilla ꝓp̄e dͥ accenſa. fauilla
ꝟo extincta ⁊ igne deſta. qꝛ fauilla eſt ex=
tinctus ſcintillę ignis vel cinis.
Fauillus. li. dimi. i. paruus fauus. Jdẽ eti=
am fauulus. li. dͥ.
Fauiſſor. ſoris. eſt piſcator q̄ ſꝑ rogat et fa=
uet deo vt ſibi bñ eueniat. ⁊ dͥ a faueo
Fauius. a. ũ. i. leuis ⁊ imponderoſuſ. ⁊ dͥ a
fauonius. nij. q̄ dͥ ventus lenis.
Fauni dicti ſunt q̄dam dij ſiluaꝝ. a fãdo vľ
phonos. qꝛ voce non ſignis oſtendebãt fu
tura in lucis ꝯſulti a paganis. Hi vulgo in
cubi vel incubones. a rhomanis ꝟo fauni
ficarij dicunꝛ.
Fauoniꝰ. nij. lenis ventꝰ q̄ ⁊ zephyrus dici
tur. Et vocaꝛ ſic. qꝛ eius fauore flores pro
ducunꝛ ⁊ terra germinat. Unde Ouidiꝰ.
Uſqꝫ ſub aduentu ſpirantis leue fauoni.
Jnde Fauonius. nia. niũ. Et h fauoniuȝ.
nij. leue odiuȝ quod cito tranſit ⁊ cadit ad

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

modū illius venti. Fauonij etiā dicebātur
ſpurij. q̇ ex prē incerto ⁊ mr̄e vidua ſūt ge-
niti. ⁊ h̄ ideo. q꞉ q̄dam aīalia fauonio ſpi
ritu hauſto concipe extimant.

Fauor. oris. m. t. i. auxilium. laus. aſſenſus
Jñ fauoroſus. ſa. ſum. i. fauore plenꝰ Jdē
⁊ fautorius. ria. riū. a. fautore. ⁊ h̄ ⁊ hec fa
uorabil̄. ⁊ h̄ le. Jñ fauorabiliter adū. ⁊ hec
fauorabilitas. tatis.

Fauſtus. a. ū. i. felix. cui fortuna fauet. Jñ
adū. fauſte. felicit̄. ꝓſpere. Et hec fauſtitu
do. dinis. i. felicitas. Et fauſtꝰ cōponit̄ in-
fauſtus a. ū. i. infelix. cui fortuna nō fauet
ſed ſp̄ eſt adūſa. ⁊ ei nō ꝯtingit niſi male

Fautor. oris. m. t. i. laudator. ꝯſenſor in ma
lo. ⁊ dr̄ a fauco. ues. Jñ fautio. onis. i. lauſ
vel ꝯſenſus in malo. ſicut amicitia ꝯſenſuſ
in bono. Qđ em̄ eſt amicitia inter bonos h̄
idem eſt fautio inter malos. Jñ fautioſus
ſa. ſum. i. in malo ꝯſentiens.

Fauus. ui. mel eſt in cera. ſ. briſca. ⁊ dr̄ a fa-
gin grece qđ eſt comedere latine. q̄ſi fagus
q꞉ magis comedit̄ q̄ꝫ bibit̄.

Faux. cis. m. t. dr̄ a phos qđ eſt vox. Et ſūt
fauces anguſtę fiſtulę gutturis quaſi phoſ
id ē voces ꝑ q̄s vocalis ſpūs ab intimo pe
ctore exiliens. ſonū vocis emittit. Et dr̄ ſic
vel a fundendis vocibꝰ. vel q꞉ per eas fa-
mur voces. Uel fauces dicunt̄ a phos qđ
eſt aer. quaſi phos capientes. id eſt aerem
Uel dicunt̄ fauces a fagin qđ eſt comede-
re. ⁊ ſm̄ h̄ fauces dicunt̄ maxillę q̇bus co
medimus. Et ad ſimilitudinē fauciū dicū
tur faucē loca ſtricta ⁊ anguſta ſicut ē adi
tus viarum int̄ altos montes. Similit̄ ad
ſimilitudinē fauciū dicūt̄ fauces oſtia flu-
uiarum ⁊ exitus in mare. q꞉ locus iſte ſolet
eſſe ſtrictus ⁊ anguſtus ad modū fauciuꝫ.
vł q꞉ ꝑ illum locū aquę ⁊ naues exeunt ſic
ꝑ fauces voces. Uñ. Faux eſt faſcꝫ licꝫ re-
ſecat falx fax q̄ꝫ lucet.

Fax. facis. f. t. i. teda. ⁊ dr̄ a phos qđ eſt lux
q꞉ facit lucem. Jnde Facula. lę. i. ꝑua fax.

F ante E

Febris morbus q̇dam. ⁊ dr̄ a Ferueo. ues.
q꞉ facit hoīem feruere. Uł dr̄ a frigeo. ges
q꞉ facit hoīeꝫ frigere. Et deſinit actūs ſin-
gularis in em. vel in im. vt febrē vł febrim
⁊ ablatiuꝰ in e. vł in i. ⁊ actūs pl'is in es vł
in is. vt febres vel febris.

Februa. oꝝ. n. s. pl'is numeri. i. ſacrificia et
purgatōes. q̄ oli ſolebant fieri ꝓ aīabus
defunctoꝝ. Jñ februatꝰ. ta. tū. i. purgatuſ
ta. tū. Et h̄ februus. brui. i. pluto. Februi
etiā dicunt̄ manes. q꞉ in eis fiebant hm̄oi
purgationes. Et a februus vel febriꝰ dr̄ h̄
februarius. rij. q̇dā menſis dictꝰ ſic. q̄ſi ſa-
crificatorius vel purgatorius ſiue purga-
tiuus. q꞉ in illo menſe olim ꝑcipue fiebant
februa ꝓ aīabus defunctoꝝ ipi plutoni.

Fecialis. lis. m. t. q̄ſi fedial̄. i. ſacerdos per
quē fędera fiebāt. vel q̇ bella annūciabat.
q̇ potius dicebat̄ ſecularis. Uñ olim fecia
les dicebant̄ fędiales. q꞉ ꝑ eos fędera fie-
bant. ſicut ꝑ ſeculares bella. Fecialis ḡ ꝓ-
prie dicebat̄ ille q̇ legatiōe vtebat̄ ꝓ fęde-
re ⁊ pace ſm̄ Hugũ. Pap̄. dicit. Feciales
dicunt̄ ꝑ quos fędera ⁊ bella indicebātur
id eſt ſacerdotes.

Fęciniū. nij. n. s. dr̄ a fex. Et dicunt̄ fęcinia
minuti acini ⁊ durę cutis. q꞉ plꝰ fęcl faciāt
q̄ꝫ alij acini.

Fęcula. lę. dimi. i. parua fex. Fęcula etiam
dr̄ vua decocta vel pinguis.

Fęculentus. ta. tū. i. fetidus. ⁊ dr̄ a fęce vel
fęcula. vel dr̄ a fęce. ⁊ lentos qđ eſt plenū.
Jñ fęculentꝰ. ta. tū. i. fece plenꝰ vel fetidꝰ.
Jñ hęc fęculentia. tie. i. fętiditas.

Fęcundus. da. dū. i. fertil̄ vel abundās. q̄ſi
fętundus. i. fętu vndās vel q̄ſi fętū dans.
Jñ fęcunditas. tatis. Jtē cōponit̄ fęcūdꝰ
infęcundus. da. dū. i. nō fęcundus. ſteril̄.

Fedoſus. ſa. ſum. i. fedus. da. dū.

Fędus. deris. i. pactū vel pax q̄ fit inter dimi
cantes. ⁊ dr̄ a fedus. da. dū. Fuit em̄ olim
ꝯſuetudo ꝙ cum aliq̇s veller inire fędus.
q̄dam porca ſacrificaret̄ in hunc modum.
maior ex iſta parte. ⁊ minor ex alia. ſiue eſ-
ſet impator. ſiue rex. ſiue alius ꝑnceps. te-
nebant illam porcā ⁊ ipaꝫ ꝑcutiebāt ⁊ tur
piter occidebant. quaſi dicerēt. ſic occidat̄
ille q̇ a pace reſilierit. ⁊ inde dictū eſt fędꝰ.
a porca feda. ⁊ turpit̄ occiſa. cuiꝰ mors op-
tabat̄ ei q̇ a pace reſilieret. Uel dr̄ fędus a
fide. Uel dr̄ ab hirco ⁊ hedo f. lr̄a addita.
vel potius poſita ꝓ h. q̄ habet̄ in h̄ nomie
hircus. ⁊ dr̄ fędus ſic q꞉ hircꝰ ⁊ hedus cū
porca immolabant̄ in fędere faciendo. Et
fędus ꝑuenit pacē. ſꝫ fęderis ꝑtes ſunt in-
ducię dictę. q̄ſi in dies ocij. vel iducta ocia
⁊ ſcribit̄ ꝑ oe. diphthongum. Jnuenit̄ fe-
dus. da. dū. adiectiuū. i. turpis. deformis
ſordidꝰ. ⁊ dr̄ a fedo. as. Jnde fede. dius. ſi
me. aduer. ⁊ hęc feditas. tatis. ⁊ ſcribitur
ꝑ e. ſolam. ꝓducit tñ ꝑmā. Uñ. Sordidus
eſt fedus ꝓ pacto dicito fędus.

Fel. lis. dr̄ a follis. eo ꝙ ſit folliculꝰ geſtans

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

humoꝛeꝫ q̄ vocaꝛ biľ. Et dꝛ fel tam follicu
lus q̄꜄ ille humoꝛ. ⁊ ſcribiꝛ ꝑ geminum l. in
grō Inde felleus. lea. leum. i. de felle exñs
vel amarum.

Felena. nę. f. p. q̄daꝫ beſtia valď timida. ſcꝫ
cerua. Et ꝓ eodem inueniꝛ hec feles inde=
cli. Uñ Ouid. in. v. meta. Feles ſoroꝛ phę
bi niuea ſaturina iacta.

Fęlix. cis. ois. g. i. beat⁹. foꝛtunatus. diues
Et dꝛ Fęlix. ⁊ q̄ dat fęlicitatē. ⁊ q̄ accipit.
⁊ ꝑ qď daꝛ fęlicitas. vt fęlix tps. fęlix loc⁹
Iñ fęliciꝛ aduer. ⁊ fęlicitas. tatꝭ. Et ꝓď. fę
Unde Lucanus in. iiij. Fęlix q̄ potuit mū
di vitare ruinam. Quo iaceat iam ſcire lo=
co ⁊c̄.

Fęmella. lę. dimi. i. parua fęmina.

Fęmellarius. larij. i. mulierarius. fęmineis
vľ fęmineo opi deditus. vľ fęmineos hñs
moꝛes. vel voluntati fęminę deditus ⁊ ob
noxius. q̄ alio noie dꝛ vxoꝛarius.

Femen. inis. n. t. dꝛ a femur. ⁊ ſunt ille ꝑtes
femoꝝ. q̄bus in eq̄tando tergis equoꝝ ad
hęremus. Uñ ⁊ ꝓliatoꝛes olim ſub fęmini
bus amiſiſſe equos dicebanꝛ. Uel Femen
inis. eſt coxa fęminę. Uñ Cantꝭ. vij. Et iū
cturę fęminū tuoꝝ ſicut monilia. Iñ hꝭ Fę
minale. lis. brachę feminaruꝫ. eo ꝙ tegant
fęmina. Et hinc dꝛ femen q̄ñꝫ piguedo il=
la quę eſt in pube mulieris. Et femur quę
eſt in pube viroꝝ. Hęc tñ ꝓꝑetas ſępe coꝛ=
rumpiꝛ apud autoꝛes vtentes ꝓdictis vo=
cabulis indifferenter.

Fęmina. nę. f. p. dꝛ a phos qď eſt ignis. qua
ſi ignita. qꝛ vehementius viro ardet ⁊ con
cupiſcit. Uel dꝛ a fętiditate. quaſi fętida.
qꝛ generat fętū. Iñ hꝭ ⁊ hec fęmella. lę. ⁊ fę
minella. lę. ⁊ fęminula. lę. oia dimi. ⁊ fęmi=
neus. nea. neū. ⁊ Fęmininus. na. nū. i. res
fęminę. vel ꝑtinens ad fęminam. Item fę
mina pōt eſſe pluraľ numeri ꝓ coxis mulie
rum a Femen. inis.

Femur. oꝛis. n. t. pe. coꝛ. Et ſunt femoꝛa ab
inguine vſꝫ ad genua. dicta a fęmina. q̄a
ibi eſt diſtinctio eius ⁊ viri. Uel femur eſt
coxa virilis ꝓꝑe. Iñ hꝭ femorale. lis. bra=
chę viroꝝ. eo ꝙ femoꝛa tegant. Et ſcias ꝙ
femur. ⁊ genus. ⁊ ſtirps dꝛ.

Fęneratoꝛ. oꝛis q̄ dat ⁊ qui accipit fęn⁹. q̄ſi
fęnoꝛis actoꝛ.

Feneſtra. ſtrę. f. p. dꝛ a phos qď eſt lux. q̄a
lucem ferat. vel qꝛ ꝑ eā videam⁹ forꝭ luceꝫ
Uñ ⁊ feneſtra dꝛ q̄ſi ferēs nos extra. Uľ fe
neſtra cōponiꝛ a phos ⁊ miniſtro. qꝛ mini
ſtrat lucē domui Et ſunt ꝓꝑe feneſtrę q̄b⁹
exterioꝛ ꝑs anguſta eſt. ſed interioꝛ diffu=
ſa. Iñ feneſtrella. lę. i. parua feneſtra. ⁊ fe=
neſtratus. ta. tum.

Feniciū. cij. eſt herba fullonū. q̄ nigrā faċ
tincturam. Uñ Eſa. j. Si fuerint pctā vr̄a
quaſi fenicium.

Feniculū. li. pe. coꝛ. herba q̄dam. ⁊ dꝛ a Fę=
num. qꝛ tirſus hui⁹ herbę ⁊ radices acuūt
viſum. Iñ ⁊ feniculū dꝛ q̄ſi oculoꝝ fęnum
vel dꝛ ſic. qꝛ hęc herba eſt calida ⁊ ſicca.

Fęnum. ni. n. s. dꝛ a Phos qď eſt ignis. q̄a
facile igne accendiꝛ. vel eo flāma facile nu
tritur. ⁊ ſcribiꝛ ꝑ oe. diphthongū.

Fęnus. noꝛis. n. t. i. vſura. ſed vſura ē lucꝝ
de capitali acceptū. Fęnus vero lucrū de
vſura acceptū. Uel vſura eſt ſine determi
nato tpe. ſicut q̄ accōmodat duodeci dena
rios pꝛo vno denario q̄tq̄t menſibus acce
ptoꝛ voluerit Fęnus vero eſt cū tpe deter
minato. ſicut q̄ accōmodat viginti ꝓ trigi=
ta vſꝫ ad menſem. Unď fęnus vocaꝛ aui
dum. qꝛ q̄ ſic accōmodat ſꝑ auet vt illď tē=
pus veniat cito. Unď Lucanus. Hic vſu=
ra voꝛax auide qď in tpe fęnus. Indifferē
ter tñ vtimur ꝓdictis vocabulis. Iñ fęne=
reus. rea. reū.

Fera. rę. dꝛ ois beſtia. ⁊ dꝛ a fero fers. eo ꝙ
toto coꝛpe feraꝛ. vľ qꝛ vtaꝛ naturali liber=
tate ⁊ deſiderio ſuo. ⁊ voluntate ꝓꝑa fera
tur. ferę ſunt etiā ſi non ſęuiūt Beſtię xͦo a
vaſtando dictę ſunt. qꝛ moꝛſu vel vngui=
bus ſęuiunt. q̄ſi vaſtię. Iñ ferinus. na. nū
id eſt de fera exñs.

Feraculus. la. lū. i. aliquantulū ferax.

Feralis. ꝯ. t. ⁊ hꝭ le. moꝛtaľ. lugubꝛis. fune=
bris. ⁊ dꝛ a Feron qď eſt moꝛs.

Feratrū. tri. n. s. dꝛ a fera. Et ſunt Feratra
tecta ſiluaꝝ ſpiſſa.

Ferax. cis. ois. ge. i. fęcūdus. abundās Iñ
Feraciꝛ adū. ⁊ hęc feracitas tatis.

Ferculū. li. n. s. i. miſſoꝛiū. ⁊ dꝛ a Fero fers
Ferculū etiā dꝛ menſa ſuꝑ quam ponūtur
fercula. Itē ferculū etiā dꝛ vaſculū in quo
poꝛtaꝛ ferculū. Uñ in Cantꝭ. Ferculū feċ
Salomō rex de lignis libani ꝭm hug. Pa
pias xͦo dicit. Ferculū. diſcus. menſa edē=
tium. aut vaſculū miſſoꝛiū. in quo epulę fe
runtur.

Ferentarius. rij. m. s. i. vexillifer vľ fūdibu
lus vel ſagittarius. qꝛ ferat arcū. Uñ Am
bꝛoſius ſuper Egiſippum Sed vt ſolet in
ferentarioꝝ ꝓlijs plura vulnera q̄꜄ neces i=
ferebantur.

Feretrū. tri. n. s. eſt qďdam inſtrumētū cuꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quo portant̃ corp̃a mortuoꝝ. ꝛ dr̃ a feron
qḋ eſt mors. eo ꝙ ferat mortuũ. Q: autẽ dr̃
feretrũ q̃ſi ferens atrũ etymo. eſt. Quidaꝫ
tñ volũt deriuari feretrũ a fero fers. q: fe=
rat mortuos. Alij dicũt feretrũ dici. q̃ſi fe=
rat tetrũ. i. mortuũ. ſed potius eſt etymo.
Feria. rie. i. ceſſatio ab ope ſuili. ꝛ dr̃ a Fe=
rio. ris. Vñ ꝛ feria dr̃ feſtiuus dies in quo
ceſſare debem⁹ ab opibus ſuilib⁹. in q̃ ſo=
la res diuia dꝫ geri. ꝛ dr̃ feria a ferẽdis vi=
ctimis. ꝛ ſm h̃ ſoli feſtiui dies dicũt̃ ferie
ꝓp̃e in q̃b⁹ ſacrificia p̃cipue ſolent fieri Sꝫ
q: q̃libet die debem⁹ ceſſare a vitijs. inde
eſt ꝙ q̃libet dies põt dici feria. Scḋm ġ cõ
ſuetudinem chriſtianoꝝ ſic appellãdi ſunt
dies. Dies ſol̃ p̃ma feria vel dies domica.
Et dies lune ſecunda feria. Et dies marti
tertia feria. Et dies mercurij q̃rta feria. et
dies Jouis q̃nta feria. Et dies veneris ſe
xta feria. Et dies ſaturni ſeptia feria. Et ẽ
duplex ſenſus. q: p̃o dies ab initio habit⁹
eſt ferial̃. iõ dies dñica nuncupat̃ p̃ma fe=
ria. q: p̃m⁹ dies eſt a feria. i. a ſabbato qḋ
feriale ſolet eſſe. Dies lune dr̃ ſecũda feria
q: ſecũdus a feria. i. a ſabbato. ꝛ ſic de cete
ris. Vł̃ dies dñicus dr̃ p̃ma feria. q: eſt pri
mus dies ſeptim ane q̃ eſt feria. ꝛ ſic d̃ alijs
Jtẽ ferie ſunt q̃dam ſolẽnitates. in quibus
cauſe tractari non debent.
Feriatus. ta. tũ. i. feſtiu⁹. Propt̃ q̃dez dies
feriati dicũt̃. q̃b⁹ res diuia fit. ꝛ abſtinere
etiã oportꝫ hoiez a litib⁹ ꝛ opib⁹ ſuilibus
Ferinus. na. nũ. eſt poſſeſſiuũ. ꝛ dr̃ a fera. et
hec ferina. ne. i. venatio. Vñ Virgili⁹ Jm
plent̃ veteris bacchi pinguiſq; ferine.
Fermentũ. ti. i. cyma. ꝛ dr̃ a ferueo. ues. q̃a
excreſcat. Jñ fermentat⁹. ta. tũ. Vñ q̃daꝫ
panis dr̃ fermentat⁹. i. fermento corrupt⁹.
Et q: paꝝ fermenti totã maſſam paſte cor
rũpit. iõ q̃nq; ponit̃ ꝑ peccato. q: etiã par
uum mortale magnã maſſaꝫ v̓tutũ mortifi
cat. q: q̃ in vno offẽdit fact⁹ ẽ oim re⁹. teſte
Ferocia. cie. f. p. idẽ eſt qḋ ferocitas. (aplo.
ꝛ dr̃ a ferox. Vñ Martial̃. Pythagorici
edocuerũt ferociã animi cũ tibijs mollire.
Et in hymno martyꝝ. Ibi ꝑ te furias atq;
Feron grece. latine dr̃ mors (ferocias
Feronia. nie. q̃daꝫ fons vł̃ palus. ꝛ dr̃ a fe=
ro. fers. eo ꝙ ꝯferat vtilitatẽ bibẽtib⁹. Et
hec ferocinia. nie. dr̃ dea illi⁹ aq̃ vel fontis
Ferrarius. rij. q̃ in ferro opat̃. vel q̃ ferruꝫ
equi facit. ꝛ dr̃ a ferrum.
Ferriminatio eſt eiuſdem generis materia=
rum ſolidatio ꝛ ꝯiunctio. vt ſi cypho argẽ
teo fũdus ferreus apponat̃. de h̃ no. in. l.
in rem. ff. de rei. ven.
Ferrifodina. ne. locus vbi ferrũ foditur
Ferrugo. ginis. i. ferri rubigo. Jtẽ ferrugo
dr̃ q̃dam color ſil̃is ferro. ꝛ ẽ purpure ſub=
nigre. ꝛ fit in hiſpania. Jñ ferrugine⁹. nea
neũ. de ferrugine exñs. ꝛ ferruginoſus. ſa
ſum. i. plenus ferrugine.
Ferrũ. ri. n. s. eſt metallũ qḋdam. ꝛ dr̃ a far
farris. q: farra. i. ſemina frugũ t̃re condit.
Jñ ferre⁹. rea. reũ. i. de ferro exñs. Jtez a
ferrũ dr̃ h̃ ferramentũ. ti. i. inſtr̃m ferreum
ꝛ accipit̃ collectiue. ꝛ h̃ ferꝝ. ri. ꝑ ferro eq̃
q: ex puro fit ferro. Et in tali fictione fer=
rum hꝫ pl̃alitatẽ. Et nõ ꝙ purgamẽta fer=
ri ſunt rubigo ꝛ ſcoria. Jtẽ repit̃ h̃ ferꝝ. ri
maſ. ge. ꝑ ꝓp̓o noie. q: q̃litas voci eſſentiã
rei nõ mutat. põt tñ declinari h̃ ferrus. ri.
Fertil̃. lis. ꝯ. t. ꝛ h̃ le. i. abundãs mł̃ta ferẽs.
Fertilis ager eſt. Fructuoſus p̃o q̃cunq;
compendio eſt.
Fertũ. ti. i. oblatio q̃ altari offert̃. ꝛ poſtea a
põtificib⁹ ſacrificat̃. ꝛ dr̃ a fero fers. Jtem
fertũ q̃nq; ponit̃ ꝑ fartũ. vide ſupra fartũ
Feruidus. da. dũ. i. calidus ꝛ iracũdus Jñ
feruide adũ. ꝛ hec feruiditas. tatis.
Ferula. le. f. p. pe. cor. qḋdã genus herbe. ꝛ
palmatoriũ inde factũ dr̃ ferula. Dic̃ enim
Cornut⁹ ꝙ ferula eſt gen⁹ feniculi qḋ cre=
ſcit in mõte gargano. ꝛ inde affert̃ a p̃egri=
nis in modũ retorti baculi. qḋ ẽ tam calide
nature ꝙ cũ auſter flat q̃ ſil̃iter eſt calid⁹ fit
q̃dam ꝯflictus ꝛ ꝯfractio int̃ herbas illas
ꝛ inde ꝑcreat̃ ignis adeo magnus ꝙ q̃nq;
comburit̃ tota regio. a qua cõbuſtione bea
ta agatha ſiculos ꝛ rhomanos liberaſſe le=
gitur.
Ferularium. rij. locus vbi ferule abundãt.
ꝛ dr̃ a Ferula. Et ꝑ eodem inuenit̃ h̃ feru=
letum. ti.
Feruoriũ. rij. i. caldariũ. ꝛ dr̃ a ferueo. ues.
Ferus. ri. m. s. dr̃ a fero. fers. Vñ pſal̃. Sin
gularis fer⁹ depaſt⁹ eſt eã. Et hec fera. re.
de q̃ ſupra loco ſuo. Et a fera deriuat̃ fer⁹
a. ũ. i. crudel̃. durus. aſp. Jñ feritas. i. cru=
delitas. Et h̃ ꝛ hec ꝛ h̃ ferox. cis. i. crudel̃.
immanſuet⁹. Jtẽ a ferox dr̃ ferocitas. tatis.
Et hec ferocia. cie. in eodẽ ſenſu. Et nõ ꝙ
ferox eſt anim⁹. fer⁹ ẽ leo. Jtẽ ferocitas ſe=
pe laudi habet̃. Eſt eñ ferocitas militũ. ꝛ
ferox iuuent⁹ dr̃. Sꝫ feritas diri animi eſt.
Et ferox cõponit̃ h̃ ꝛ hec ꝛ h̃ p̃ferox. ci. Et
cor. fe. Vñ Lucan⁹ in. iiij. Non ſonipes in
bella ferox non iret in equor.
Feſcenia. nie. f. p. mulier q̃ expellit faſcina.
Feſcenini. noꝝ. maſ. ge. pluralis nũeri ſunt

carmina q̄ dicit mľr qñ expellit faſcinū Et
hę faſceninę.aꝝ.carmina q̄ mľr dicit mouē
do cunas vt ſopiat pueꝝ. Et qñq₃ faſceni
nę dicunť laudes. Ùñ habeť in q̊dam ſer=
mone.ꝙ angeli aſtātes dño nato in ꝑſepio
canebant.Gľa in excelſis deo.ꝛ in ťra pax
hoibus bonę voluntať.ꝓ faſceninis qua=
ſi loco faſceninaꝝ.i.tales faſceninas dice=
bāt circa eū vt q̄ſi dormiret.ſ.gľa in excel=
ſis deo ꝛc̄.ꝛ ſic laudabāt eū Itē inueniť fe
ſcenin⁹.a.ū.a.feſcenino oppido. Ùñ Ora
ti⁹. Feſcenina ꝑ hūc inuēta licētia moꝝ₃.
ſm Hugł.Pap.etiā dič.Feſcenina cātica
nuptialia q̄ in nuptijs cātāť.Feſcenin⁹.a.
ū.i.nuptiał.a feſcenino oppido q̊dā cāpa=
Feſſus.a.ū.dꝛ a findo.dis.q̄i fiſſus.i.(nie
diuiſus a ſanitate.nec iā integer ſalute Et
eſt generale nomē.ad omia em̄ referť.dici
mus ꝟo feſſus aio.feſſus corꝑe.qđ magis
eſt ꝓꝑum ꝛ feſſus reꝝ ad caſu₃ venientiu₃
q̄ſi inops copiaꝝ.ꝛ ſm h̔ eſt nomē.ſm ꝟo
ꝙ eſt participiū dꝛ a fatiſcoꝛ.ſceris.
Feſtiał.ꝯ.t.huius feſtiał.i.ſacerdos vł ora
toꝛ ꝑ quem bellū indiciť ꝛ pax cōponitur.
qui ꝛ fecialis dꝛ.
Feſtiuitacula.lę.dimi.i.parua feſtiuitas.
Feſtiuus.ua.uū.idē eſt qđ feſt⁹. Ùñ ꝑ trāſ
lationem dꝛ hō feſtiuus.i.lętus.cōpt⁹.ſua
uis. Jñ feſtiue adū. Et h̔ ꝛ hęc feſtiuał ꝛ h̔
le. Jñ feſtiualiť.ꝛ hęc feſtiualitas.tatis.i.
ſolēnitas vel ſuauitas.dulcedo.ornatus.
letícia. Et dꝛ feſtiuitas q̄ſi feſtiditas.a fe=
ſtis diebus.ꝛ eſt etymo.
Feſtra.ſtrę.dꝛ a feneſtra ꝑ ſyncopa₃.i.ꝑua
feneſtra. Ùñ Macrobi⁹ de ſaturnalibus
Feſtra q̊dem eſt minuſculū oſtiū in ſacˀrio
Feſtuca.cę.i.ſtips.ſ.minimū pond⁹ vł pul
uis vel atom⁹. Jnde effeſtucare.ꝟbū iurł.
id eſt abrenunciare.
Feſtulū.li.pe.coꝛ.i.paruū feſtum.
Feſtū.ti.eſt illud lignū in ſummitate dom⁹
ad qđ oia dirigunť tigna ꝛ in q̊ cōueniunt
Jñ h̔ feſtū.ti ꝓ ſolēnitate.Sič em̄ ad feſtū
lignū tigna dom⁹ ꝯueniūt.ſic ad feſtum.i.
ad ſolēnitate₃ hoies ꝯueniūt. Ùel feſtum
dꝛ a feria.q̄ſi feriatū. Jñ feſtus.ta.tū.vt fe
ſtus dies.Et ſunt feſti dies tm̄ ocij ꝛ religi
onis.qꝛ in eis ſola res diuia fit. Et nō ꝙ fe
ſti dies dicunť ex ꝯſuetudine. ſ₃ ſolēnes q̊
ad hoies ꝑtinēt.vt parentela.vt cū q̊s de=
functi officia expleuerit dꝛ ſolēnia ꝑſtitiſſe
Fetulentus.ta.tū.i.plenus fetoꝛe. Jñ fetu=
lentia.tię.i.fetiditas.
Fętura.rę.i.fętus partus.ꝛ dꝛ a fętus.a.ū.
Fętus.us.ui.i.part⁹.nat⁹.fili⁹ mľierł.vł pe=
coꝛis.ꝛ ꝓꝑe adhuc exñs in vtero.ſic dict⁹
qꝛ adhuc in vtero foueať.lic₃ ꝓ iam parto
inueniať. Ùñ fętus.a.ū.i.plen⁹.ꝛ qñq₃ li=
beratus.vt iſta mulier eſt fęta.i.partu vel
filio plena vel iam liberata. Et ſiľr ſi inue=
niať fęta partu.i.liberata vel plena.
Fętutina res.i.fetida ꝛ inq̊natiſſima ac mu
liebꝛis.ſoꝛdida actio.q̄ ꝑ mulierē fętū face
re poteſt ſm Pap̄.
Feudū.di.eſt bñficium ꝛ beniuola actio tri
buens gaudiū capiēti.capiēſq₃ tribuendo
in id qđ facit.ꝛ ſua ſponte parata. Ùel feu
dum eſt illđ bñficiu₃ qđ ex beniuolētia ali=
cui⁹ ita tradiť alicui.vt ꝓꝑetate rei quę in
feudū dať penes dantē remanente vſufru
ctum eiuſdē rei ita ad accipientē trāſferat.
vt ad eū hęredeſq₃ ſuos maſculos ꝛ fęias
ſi de eis noiatim dictū fuerit ꝛ imꝑꝑetuu₃
ꝑtineat. ad h̔ vt ipē ꝛ ei⁹ hęredes fideliter
ſuiāt dño. ſiue illud ſuitiū noiatim dictū
fuit a dño q̄le eſſe debeat.ſiue indetermia=
te ꝓmiſſum ſit. Diciť aūt feudū a fidelita=
te vel a fide.quā vaſallus dño ꝑſtare tene=
tur. Nec em̄ debet aliq̄ inueſtitura fieri ei
q̊ fidelitatē facere recuſat.niſi feudū eo pa
cto ſit acq̊ſitū.vt de eo fidelitas nō ꝑſtetur
vt in ꝯſtitutionib⁹ feu. ꝑ q̊s fiat inueſti. et
ꝑ q̊s recipiť.ibidē in q̊bus cau.feu.amit.i
c.ij.§.j.in vſi.feu.no.
Feudū legiū ſm ſpe.eſt qñ cā ꝛ occaſio ho=
magij cepit a dño. vt qui baro dixit alicui
pauperi militi ꝙ aliquā rem immobilē ſibi
daret ſi ei faceret homagiū.ꝛ illā dedit.tał
res vocať feudū legium.ꝛ tał vaſallus ho
molegius.
Feudatarius eſt q̊ feudū recipit. q̊ etia₃ va
ſallus diciť.
Fex.cis.f.t.dꝛ a figo.gis.qꝛ ſe mergendo in
fundo vaſis affligit.ꝛ dꝛ a fedo.as.

F ante J

Fiber.bri.m.s.eſt qđdā aial qđ cū venato=
res ſequūť ſe caſtrat.ꝛ ſibi mentulā findit.
vñ ꝛ alio nomie dꝛ caſtoꝛ.qꝛ ipē ſe caſtrat.
ſm q̊ſdā. Jñ fibrin⁹.na.nū.ꝛ h̔ fibrinū.ni.
lana illius aialis. Jñ hęc fibrina.nę.dꝛ ve=
ſtis.q̄ tramā de fibri lana habet
Fibra.brę.f.p.idem eſt qđ vena.ſ₃ differūt
qꝛ fibra eſt ipā choꝛda ſc₃ ipſe folliculus ꝑ
quem ſanguis diſcurrit. Ùena ipē ſangui
nis curſus. Ùel fibrę ſunt iecoꝛis extremi=
tates ſic dictę.qꝛ apud gētiles in ſacrificijs
ad phebi aras ferebantur ab arioł vt ibi re
ſponſa acciperent. Fibrę etiam dicunť ve
nę interioꝛes.vel venę iecoꝛis.vel viſcera

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vel mēbroꝝ iuncturę. Jn̄ fibroſus.ſa.ſū.i.
plen⁹ fibris. Vn̄ in hymno ſancti Joannis
baptiſtę. Ut queant laxis reſonarc fibris.
Fibula.lę.f.p.dr̄ illud quo pect⁹ fęminarū
ornatᷓ. ⁊ dr̄ a fibulim greco. Vl' fibula dicitᷓ
firmatoriū quo palliū tenetᷓ in humerl. vel
cingulū in lūbis. Jnd̄ h̄ fibulariū.rij.illud
qđ apponitᷓ in mātello. vel ꝑ qđ immittūtᷓ
fibulę ne diſſipent mantellū. Et poti⁹ ſcri=
bendū eſt ꝑ ph. Phibula.
Ficarius.rij.q̄ colligit fic⁹. Jtē Ficari⁹.rij.
dr̄ q̄daꝫ de⁹ ſilueſtrl.ſ.pan vel faun⁹ vel ſa
tyrus. ⁊ dr̄ a ficus. Vn̄ Hieremię.v.dicitᷓ.
Habitabunt dracones cū fatuis vicarijs.
vbi dicit glo. interlinearis.i.cū hoibus ſil
uanis. Alij dicūt ꝙ Ficarij dicūtᷓ fauni et
ſatyri q̄ intᷓ ficus ⁊ alias arbores morantᷓ.
q̄ Eſa.xxxiiij. onocētauri ⁊ pilloſi appellā
Ficatū.ti.i.iecur ſiue epar. ⁊ dr̄ a Fic⁹.(tur
Ficedula.lę.pe.cor.q̄daꝫ auis a ficu dicta.
q̄ꝛ Fic⁹ magis edat. Hęc eadē ⁊ ficedulen=
ſis dr̄. Quidam tn̄ dicūt ꝙ Ficedulenſes
ſunt parui piſces.
Ficetū.ti.pe.ꝓ.loc⁹ vbi creſcūt arbores fici
Ficoſus.ſa.ſuꝫ.qn̄ deriuatᷓ a fic⁹ ꝓ morbo.
dr̄ tali infirmitate plen⁹. Ficoſus.ſa.ſum.
etiā pōt dici a Fico arbore.q̄ſi plen⁹ ill' ar=
boribus. Et a Ficu fructu. q̄ſi plenus tali
fructu.ſ.ficuū.
Fictici⁹.cia.ciū. ⁊ Ficticioſus.ſa.ſuꝫ i. qui
fingit. vl' qđ fingitᷓ. Jtē Ficticij vl' ficticioſi
ꝓp̄e ſunt falſi amici ⁊ ſimulatorij.ſ.qui fin=
gunt facere aliq̄d ad ſuitiū amici. ⁊ faciūt
vt ei incōmodū ꝓſtēt. Vn̄ ⁊ fictio dr̄ falſa ⁊
ficta amicitia.quaſi ficta actō. ⁊ Ficticij di
cuntur ficte agentes.
Fictil'.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.pe.cor.qđ facile fingi pōt.
vel qđ iam fictū eſt. ⁊ dr̄ a Fingo.gl. Vn̄ ⁊
vaſa terrea Fictilia vocantᷓ. q̄ſi ficta ⁊ cō=
poſita vt aliquā formā habeant.
Fictor.oris.m.t.q̄ cōponit vel ornat aliq̄d.
ſicut q̄ capillos mulieꝝ linit ⁊ ꝑtractat vn
git ⁊ mitigat. Jn̄ Fictori⁹.ria.riū.qui fin=
git vel q̄ fingitᷓ.
Ficulnea.neę.eſt ꝑua Fic⁹. ⁊ dr̄ a Fico ar=
bore. Jn̄ h̄ ficulnetū.ti.loc⁹ vbi creſcūt Fi
culneę. qđ ⁊ h̄ Ficetū dr̄ a fico. Et Ficulne
us.a.ū. de ficulnea exn̄s. vl' ad Ficulneaꝫ
ꝑtinēs. qđ ⁊ Fice⁹.cea.ceū. ⁊ Ficuln⁹.a.
ū.dr̄. Fice⁹ etiā pōt deriuari a Ficu fructu
Fic⁹.ci.f.s.ꝓ arbore. Vn̄ Luce.xiij. Arbo
rem fici habebat q̄dā. Et dr̄ a fęcūd⁹.eo ꝙ
ſit fęcūdior ⁊ feracior oibus alijs arborib⁹
q̄ꝛ bis vel ter generat fructū in ān̄o. ⁊ vno

matureſcente alt' oritᷓ. Hinc ⁊ carica dr̄ fru
ctus ei⁹ vel maſſa fructuū ei⁹ a copia. Jnđ
hęc Fic⁹.us.ui. ꝓ fructu illi⁹ arboris q̄rtę
decli. ⁊ deſinit ablatiu⁹ in ubus. Jnuenitᷓ
etiā ꝓ q̄dā infirmitate.ſilr̄ Fic⁹ us.q̄rtę de
cli.ſed differūt.q̄ꝛ Fic⁹ ꝓ morbo eſt .g.m.
ſed Ficus ꝓ fructu eſt ge.fę. Cecilian⁹ tn̄
voluit ꝙ Fic⁹ ꝓ morbo eſſet ſecūdę decli.
Vn̄ Martial' coquus. Cū dixi fic⁹ rides
quaſi barbara v̄ba. Et dici ficos Cecilia=
ne iubes. Dicemus ficus q̄s ſcim⁹ in arbo
re naſci. Dicem⁹ ficos Ceciliane tuos. Jtē
v̄ſus. Arbore de fico maturos collige fic⁹.
Sꝫ tumidos ficos null⁹ mihi mittat amic⁹
Jnuenitᷓ etiā Ficus.ci.fę.ge. ſecūdę decli
na. ꝓ fructu. Hierc.xxiiij. Et ecce duo ca=
lati pleni ficis. Jtem Marci.xj. Non eniꝫ
erat tp̄s ficorū. Vn̄ Grecismus. Eſt ficus
morbus eſt fic⁹ fructus ⁊ arbor. Dicitᷓ h̄ fi=
cus ꝓ morbo.ſed ꝓ reliq̄s hęc.
Fidecula.lę.dimi.i.parua fides.
Fidelia.lię.f.p.i.olla dicta a fidel'.q̄ꝛ ſit fide
lis in ſuando. Vn̄ Perſi⁹. Reſpōdet viri
di nō cocta fidelia limo. Fidelia etiam pōt
eſſe pl'is numeri. ⁊ tūc declinatᷓ h̄ ⁊ hęc Fi
del' ⁊ h̄ le. vt in pſal. Fidelia omia mā.ei⁹.
Fideliola.lę.dimi.i. ꝑua fidelia ſiue olla.
Fidel'.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.i.Fid⁹. ⁊ dr̄ Fidel' ab eo ꝙ
dicit vel ꝓmittit bonū. Vn̄ q̄dam. Eſt vir
in obſequijs fidus. ſmone fidelis. Jnđ Fi
deliter adū. ⁊ hęc Fidelitas.tatis.
Fidelitas ſm Hoſti. nihil aliud eſt niſi iuſ=
iurandū. qđ a vaſallis ꝓſtatᷓ dn̄o.
Fides.dei.f.g.eſt q̄ veraciter credimus qđ
nequaq̄ꝫ videre valem⁹. ⁊ dr̄ a Fio fis Nā
credere nō poſſumus qđ videm⁹. Et eſt fi=
des ſi in aio fiat qđ dictū eſt vel ꝓmiſſum.
vel placitū intᷓ vtroſq̄ꝫ.q̄ſi intᷓ deū ⁊ hoieꝫ
Vn̄ ⁊ Aug⁹. dic̄ ꝙ Fides dr̄ ex h̄ ꝙ fiūt di
cta. Et nō ꝙ dr̄ hęc Fidis.is.ꝓ chorda. et
cor.ꝑmā. Jtē inuenitᷓ hęc Fides.dis.ꝓ v̄=
gine q̄dā. ⁊ cor.etiā ꝑmaꝫ. ⁊ hęc fides.dei.
qđ etiā cor.ꝑmā.ſꝫ Fido.diſ. v̄bū.ꝓ.ꝑmā
Vn̄. Orphea nulla fidis tāgit q̄ tangere fi=
dis. Jtem. Uirgo fides fidis eſt reſonat fi=
dis in citharando. Jungit amicoꝝ corda
fides fidei. Ponitur etiā Fides fidei ꝓ cre
dulitate ⁊ pro articulo fidei Unde. Credu
litaſq̄ꝫ fides articuluſq̄ꝫ fides. Et nota ꝙ ſi
cut dicit Paulus. Fides eſt ſubſtātia ſpe=
randarum rerum argumentū non apparē
tium Et appellatur hic fides ſubſtātia. nō
q̄ꝛ ſuba ſit in genere ſubſtantię.ſꝫ q̄ꝛ quan=
dam ꝓp̄etatem habꝫ ſubſtantię. ſicut eniꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuba eſt fundamentũ ⁊ baſis omniũ alioꝝ
entiũ. ita fides eſt fundamentũ toti⁹ ſpũal'
edificij. Et ꝑ hunc modũ dꝛ etiaȝ ꝙ lux eſt
hypoſtaſis coloꝛis. qꝛ in natura lucis oẽs
coloꝛes fundant᷑.

Fideicõmiſſum eſt illud legatũ vel relictuȝ
qꝺ cõmittit᷑ fidei heredis alicui dandũ ab
eo cũ teſtatoꝛ dicit. heres fidei tuę cõmitto
vt des legata ⁊ cõmiſſa. vt ſꝫm Azo. i ſum.
C. e. ti. §. ſeqᷓtur.

Fideicõmiſſarius eſt ille cuius fidei legatũ
vel relictũ cõmittit᷑.

Fideicõmiſſaria hereditatis petitio eſt q̄ cõ
petit ei cui fideiuſſoꝛia hereditas reſtituit᷑
ex ſenatu ſconſulto trebelliano. vt q̇ habet
agros confines ꝙ ꝑ ipaȝ diuidant᷑ agri vl'
fundi.

Fideiuſſoꝛ eſt q̇ alienã obligationem in ſuã
recipit vel ſuſcipit fi dẽ. ꝑncipali nihilomi=
nus manẽte obligato. videlicet q̇ ſe ꝓ alio
obligat vt eo. ſ. ꝑncipali debitoꝛe nõ ſatiſ=
faciente ipe ſatiſfaciat. Et dꝛ quaſi iuſſu al
terius ponens fidem ſuaȝ. vt Inſti. e. ti. in
ꝑn. ⁊ ff. e. l. j. ⁊ ij.

Fideiuſſoꝛ in rem ſuaȝ dꝛ q̇ fideiubet ꝓ aliq̄
re in ea cauſa q̄ res futura eſt ei⁹. Verbi gᷓ/
tia. Dedi ꝓcuratoꝛem ad defendenduȝ in
cã mea. ⁊ fideiuſſi ꝓ eo iudicatũ ſolui. hoc
caſu fideiuſſoꝛ in rem meã dicoꝛ. vt. l. ſi de=
functus. ff. de ꝓcur᷑.

Fideiuſſio ita fit. Si iterroget᷑ fideiuſſoꝛ ſic
fide tua iubes ꝙ iſte debeat. Et ille reſpon
deat fideiubeo. vt Inſti. e. ti. §. in ſtipula=
tionib⁹ Hodie tñ ſꝫm Hoſti. in ſum. e. ti. §.
qualiter. vulgares vtunt᷑ h᷑ modo. es fide=
iuſſoꝛ ꝓ tali. ⁊ ꝓmittis mihi ꝓ eo. ⁊ iſte re=
ſpondet ſic. vel ꝓmitto.

Fidicẽ. cinis. pe. coꝛ. m. t. q̇ canit cũ fide ſiue
choꝛda. ⁊ dꝛ a fidis. choꝛda. ⁊ cano. is.

Fidicina. nę. pe. coꝛ. f. p. cithariſta q̄ cũ fide
canit. ⁊ dꝛ a fidicen.

Fidicula. lę. f. p. dꝛ quoddã gen⁹ toꝛmenti.
ſcȝ parua choꝛdula vñ ligabantur manus
martyꝝ. ⁊ dꝛ a fidis choꝛda. Vñ Pruden=
tius in hymnis. Ignis ⁊ fidiculę ſęuiãt. et
tunc dꝛ a fides. qꝛ h᷑ genere toꝛmenti rei in
eculeo toꝛq̄bant᷑ vt fides inuenirent᷑. Ideȝ
etiã vngula dꝛ.

Fidifragus. ga. gũ. i. fidem frangens.

Fidis. dis. f. g. i. choꝛda citharę. ⁊ dꝛ a Fin
do. dis. ſꝫm Hugu. Vel ſꝫm Pap. Fidis. i.
choꝛda dicta. qꝛ ſibi fidem ſuet. ne alteri⁹
ſonos imitet᷑. ⁊ coꝛ. fi. vide ſupꝛa in Fides

Fiducia. cię. f. p. dꝛ a fid⁹. Et ẽ fiducia in bo
nis reb⁹ ⁊ in mal'. ſed ſępius in bonis reb⁹.
Jñ fiducial'. ꝯ. t. ⁊ h᷑ le. Et fiducialiter adũ
biũ. ⁊ hec fiducialitas. tat|. Itẽ a Fiducia
dꝛ fiduciari⁹. a. ũ. i. fidus. Itẽ fiducia ẽ cuȝ
res aliq̄ ſumendę pecunię mutuę gratia vl'
mãcipat᷑ vl' in iure credit᷑. ⁊ hinc fiduciari
us dꝛ poſſeſſoꝛ. vel q̇ rem aliquã fiducialit᷑
accipit. i. in fiducia ⁊ tutela.

Fidus. da. dũ. i. fidel'. qꝺ ⁊ fiſus dꝛ. ſed non
eſt in vſu. ⁊ dꝛ a findo. dis. Et cõponit᷑ bi=
fidus. da. dũ. trifidus. da. dũ. q̄drifid⁹. da
dum. multifidus. da. dũ. qꝺ eſt fiſſũ in du=
as vel tres vel quattuoꝛ vel multas ꝑtes.
Itẽ fidus põt deriuari a fido. dis. ⁊ tũc dꝛ
fidus q̇ fidit ⁊ in quo q̇s fidit. ⁊ dꝛ fid⁹ ami=
cus. fidel' amic⁹. Jñ fide. dius. ſime. adũ.
Itẽ Fidus cõponit᷑ infid⁹. da. dũ. i. non fi=
dus. ⁊ ꝑfidus. da. dũ. ⁊ ꝓ. fi. Vñ Lucan⁹
Infidus ꝑmis ducib⁹ dubiuſq; ꝑoꝛi. Iteȝ
infidus põt cõponi ab in ⁊ fides. ⁊ tũc coꝛ.
fi. Vñ Virgili⁹ in q̇daȝ libello. Infida me
celeri facta tuliſſe moꝛa. Sil'r ſic de ꝑfidus
⁊ de ꝯſimilib⁹. ꝙ ſi cõponat᷑ a fid⁹ ꝓ. ꝑmaȝ
vt ꝑfid⁹. i. valꝺ fidus. ſi aũt a fides coꝛ᷑. fi.
Vñ q̇dã. Perfidus eſt neq̄ ꝑfidus coꝛde
fidel'. Item. Nõ caret ille fide cui ment| gᷓ=
tiã fidi.

Figmen. minis. i. figmentũ. ⁊ hinc h᷑ figmẽ=
tum. ti. i. cõpoſitio. inuentio Jñ figmẽtat⁹
ta. tũ. i. fictus.

Figulus. li. pe. coꝛ. i. ollari⁹. luti cõpoſitoꝛ.
q̇ lutum ꝯfingit ⁊ redigit in aliquã foꝛmã.
⁊ dꝛ a Fingo. gis.

Figulina. nę. pe. ꝓꝺ. eſt foꝛnax in q̇ coquũt
figuli vaſa terrea. ſ. ollas.

Figura. rę. i. foꝛma. vel ſilitudo Et ẽ figura
hois. foꝛma naturę. Itẽ figura in grãmati
ca eſt ex eodẽ vl' diuſo ꝓueniẽs q̄dã diſpo=
ſitio dictõis. Tres aũt ſunt figurę. ſ. Sim
plex. cũpoſita. ⁊ decompoſita.

Filatiſta. ꝯ. p. dꝛ q̇ vel q̄ ꝑ mercede filat. et
dꝛ a filum. li.

Filial'. ꝯ. p. pe. ꝓꝺ. res filij vl' filię. vl' ꝑtinẽs
ad filiũ vel filiã. Jñ filialit᷑ adũ.. Et hec fi=
lialitas. tat|. ⁊ hec filiatio. onis. in eodẽ ſẽ=
ſu. ſ. ꝓꝓetas q̇ quis dꝛ filius vel filia

Filiaſter. ſtri. m. s. q̇ filiam hꝫ vxoꝛẽ. vl' po=
tius ꝑuignus. Jñ hec filiaſtra. i. ꝑuigna.

Filiatus. ta. tũ. pe. ꝓ. i. curuat⁹. ⁊ dꝛ a Filũ
qꝛ filum cito curuat᷑

Filica. cę. i. curial'. ⁊ dꝛ a phile. qꝺ eſt ml'r

Filicariũ. rij. loc⁹ vbi filix abundat. ⁊ dicit᷑
a Filix. cis. Filicetũ. ti. pe. ꝓ. idem.

Filice⁹. cea. ceũ. de filice exñs. vel ad filiceȝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ptinens. ꝛ dꝛ a filix. cis.

Filiolus. li. i. paruus fili⁹. vel quē de ſacro fonte leuam⁹. ꝛ dꝛ a filius Itē a filia dꝛ hec filiola. i. parua filia. vel etiā quaz de ſacro fonte extrahimus.

Filius. lij. m. s. dꝛ q̄ſi famulus a familia In̄ hec filia. lie. ꝛ deſinit dtūs ꝛ ablatiu⁹ i ab⁹ vt filia. filiab⁹ ad differentiā maſculini. Et dicunt filij ꝛ filie a familia. qꝛ p̄mi exiſtunt in ordine naſcentiuz. Familia em̄ incipit a pr̄e ꝛ terminat in tritauo. Sz ſtirps ex longinq̄ generis ſanguie vocat. Quidā tn̄ dicunt ꝙ filius dꝛ a philos qđ eſt amor. quia ſit amor pr̄is vel mr̄is. Uł dꝛ a filo generationis. Eſt em̄ filius filū generationis ꝓcedendi in poſteris. ſed vbi deeſt filius. frangitur filuz generatōis. nec vltra ꝓcedi pōt Scđm vo Augl. filius dꝛ. qꝛ fit vt ille. i. vt pat. ſed potius eſt etymolo. q̄ꝫ cōpoſitio. ꝛ ꝯuenit ꝓp̄e filio dei. qꝛ p oia ſił'is eſt patri. Et nō ꝙ q̄driptit⁹ eſt ordo filioꝝ. ſ. vnigenitus. pmogenitus. medi⁹. ꝛ nouiſſimus. Primogenit⁹ dꝛ an̄ quem nullus. Unigenitus dꝛ an̄ quem vel poſt quē null⁹ ē nat⁹ Medius inter oēs. Nouiſſim⁹ poſt omēs Idē eſt ꝛ minim⁹ a monade. Nouiſſimus aūt qꝛ nouus. Nā ceteri p̄cedendo antiq̄ores exiſtūt. Itē q̄ttuor modis dicunt filij. ſcꝫ natura. vt filij naturales Imitatiōe. vt iudei cū dicunt filij abrae ip̄ius fidē imitātes ex gentibus. Adoptiōe. ꝛ pōt adoptari q̄libet taz maſculus q̄ꝫ femina. dūmodo ſit minoris etatis pr̄e adoptiuo ita ꝙ filius naturał eius eſſe poſſit. Doctrina ſic apl's appellat eos filios q̄b⁹ euāgeliū p̄dicauit. Itē dicunt filij liberi. qꝛ ſicut ſuus ē in poteſtate dn̄i. ſic filius eſt in ptāte pr̄is. Et inde etiā filio fit emancipatio vt ſit lib a pr̄e ſicut ſuo manumiſſio. Uel dicunt liberi qꝛ ex libero ſint matrimonio orti. Naz filij ex libero ꝛ ancilla orti. ſeruilis ꝯditiōis ſunt. ſp enim q̄ naſcit deterioreꝫ parentis ſtatū ſumit.

Filiuſfamilias dꝛ q̄ eſt in ptāte pr̄is vł parētis vt accipit in. l. fi. ff. de his q̄ ſui vł alieni iuris ſunt. ſicut filius emācipat⁹ dꝛ q̄ extra poteſtatem patris eſt.

Filij naturales ſm Aço. in ſum. C. eo. ti. ſūt mł'tiplices. Aliq̄ ſunt naturales ꝛ legitimi vt q̄ naſcūt p legitimū thoꝝ. Alij ſunt legitimi tm̄ vt adoptiui. Alij naturales tm̄. vt nati ex cōcubina vnica ꝛ in domo indubitato affectu ꝯiuncta. Alij neq̄ꝫ naturales. neq̄ꝫ legitimi. vt q̄ ex illicito ꝛ dānato coitu nati ſunt.

Filij ſpurij dicunt q̄ de adulterio ex ſoluta cū non ſoluto vel ecōuerſo ꝯcepti ſunt

Filiuſſalt⁹ dꝛ Dauid. Un̄. ij. Re. xxi. dicit Tertiū q̄z bellū fuit in iob ꝯtra philiſteos in q̄ pcuſſit adeodat⁹ filiuſſaltus polymitarius bethleemites goliad gethęum.

Filix. cis. m. t. q̄dā herba de cui⁹ cinē fiunt vitra. ꝛ dꝛ a filū. qꝛ ei⁹ folia q̄ſi fila ſunt. et cor. pe. in gtō. Un̄ Uirgił. in. ij. geor. Et filicem curuis inuiſam paſcit aratris.

Filtrū. tri. n. s. dꝛ a filū. qꝛ ex fił. i. pił aialiū fit. In̄ Filtratus. ta. tū. Filtrū etiā dꝛ q̄dā herba venenoſa. Un̄ ꝛ ſepe inuenit ꝓ veneno acutiſſimo poſitū.

Filum. li. n. s. dꝛ a philō. vel dꝛ Filū q̄ſi pilum. qꝛ ex pił animaliū fit.

Fimarius. rij. dꝛ hō vel equ⁹ q̄ portat fimū. ꝛ dꝛ a Fimus.

Fimbria. brie. f. p. dꝛ extremitas veſtis. vł filū qđ appendit ad decorē in extremitate veſtis. ſicut fit in ſtolis ꝛ manipuł. Item Fimbrie dicunt ille ſciſſure vel lingule in tunicis ioculatoꝝ ꝛ quorundā nobilium q̄ potius diſſolutionis ſig̃ ſunt q̄ꝫ nobilitatl. In̄ Fimbriatus. a. ū. i. fimbrijs ornat⁹

Fimus. mi. m. s. i. ſterc⁹ qđ p agros iacit qđ vulgo letamen dꝛ. qꝛ ſuo nutrimēto leta facit arua. ꝛ reddit piguia. Et cor. p̄mā. Unde q̄dā. Fetat vbiq̄ꝫ fimus vitioſi corpore fimus.

Finis. nis. incerti ge. i. terminus. ꝛ dꝛ a Funis. qꝛ agroꝝ fines funicuł ſunt diuiſi. Un̄ pphā. Funes ceciderūt mihi i p̄clarl Meſuraꝝ em̄ linee in terraꝝ partitiōe tendūt vt dimenſionis eq̄tas teneat. Et nō ꝙ Finis dꝛ ťmin⁹. ꝯſūmatio. mors patria. Un̄ Eſt finis patria mors ꝯſūmatio meta. In̄ h̄ ꝛ hec finał. ꝛ h̄ le. In̄ Finalit. Et ē Finis ꝯſummans. ꝛ eſt finis ꝯſumēs. Un̄ Finis ꝯſumens. ꝛ ꝯſummatio finis. In eo ꝙ cōſummat ſiue pficit hꝫ nomen maris. ſeu hꝫ ſe ad modū maris. In eo ꝙ ꝯſumit habet ſe ad modū femine. Un̄ ꝯuenient eſt incerti ge. i. maſ. vel fe.

Finitimus. ma. mū. i. ꝓpinquus. vicinus.

Finitus. ta. tū. dꝛ a finio. nis. In̄ finitiuus. ua. uū. qđ finit vel finit. ꝛ cōponit infinit⁹ ta. tū. i. non finit⁹. ſ. cuius mēſura non hꝫ finem. Et infinitiu⁹. ua. uū. i. nō finitiu⁹. Et hinc q̄dā modus vbi dꝛ infinitiuus.

Firmaculū. li. pe. cor. vel firmatoriū eſt illđ quo aliq̄d firmat.

Firmamentū. ti. n. s. dꝛ eo ꝙ nō ſit inualidū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

neqꝫ remiſſum. vel celū in quo ſidera ſunt. ⁊ dꝛ a firmo. mas. eo ꝙ firmum ſit nec caſui ſubiacens.

Firmus. ma. mū. i. valēs. ſed firmꝰ ex natura. valēs ꝟo ex ꝑcipuis viribꝰ. vt athleta. ⁊ dꝛ a formon qđ ē calor. q̄ſi cū calore. ⁊ cōpaꝶ. Jn̄ Firme. miꝰ. ſime. adu̇. ⁊ etiā Firmiter dꝛ. Et hec firmitas. tatis. ⁊ hec firmitudo. dinis. q̄ aliq̄d firmaꝶ.

Fiſcella. le. f. p. dimi. i. parua fiſcina. Et hic fiſcellus. li. i. mollis caſei appetitor.

Fiſcina. ne. f. p. i. vas vel corbulus ex iūcis vel vimine factus. in quo fit caſeꝰ. ⁊ corri. pe. Vn̄ Virgiliꝰ. Nunc faciꝉ rubea ꝯtexiꝶ fiſcina ꝟga. Jn̄ fiſcinula. le. pe. cor. dimi. i. parua fiſcina.

Fiſcus. ſci. m. s. i. ſaccꝰ vel burſa regis vbi publicus cēſus reponiꝶ. Vꝉ eſt ſaccꝰ regiꝰ in quē reducūꝶ vel cui applicanꝶ bōa bannitoꝝ vꝉ ꝓſcriptoꝝ. ita accipiꝶ. ff. locati. l. ſꝫ ades. §. fiſcus. Poniꝶ tm̄ qn̄qꝫ ꝓ q̄libet ſacco Jn̄ h̄ ⁊ hec fiſcaꝉ. ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ fiſcale. liſ id ē redditꝰ regaꝉ. Oia em̄ publica dōa dicunꝶ fiſcalia Et vt dic̄ Augꝰ. ꝯtra auaros Qđ non accipit chriſtꝰ accipit fiſcus. Jtē fiſcus etiā eſt pellis in qua teſticuli ſunt

Fiſſilis. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. qđ facile findi vꝉ frāgi pōt. ⁊ cor. pe.

Fiſſus. ſa. ſum. i. diuiſus vꝉ ſciſſus. ⁊ diciꝶ a findo. dis. Jn̄ hec fiſſura. re. i. ſciſſura. et ſcribiꝶ ꝑ geminū s. ſꝫ fiſus. ſa. ſū. a fido dis ꝑ vnū. Vn̄ď. A fido fiſum ſꝫ findo dat tibi

Fiſtula. le. f. p. eſt inſtrm̄ ad canēdū (fiſſum ex canulis cōpactū. ⁊ dꝛ a phos qđ eſt vox ⁊ ſtolon qđ eſt miſſio. qꝛ vocē vꝉ aerē emittit. Vn̄ q̄dā. Fiſtula dulce canit volucrez dū decipit auceps. Jn̄ ⁊ fiſtula dꝛ aq̄ductꝰ ⁊ meatꝰ. qꝛ aquā fūdat ⁊ emittat ſic̄ fiſtula inſtrm̄ voces. Fiſtula etiaz dꝛ q̄dā infirmitas. Jn̄ fiſtulatus. ta. tū. ⁊ fiſtuloſus. ſa. ſū q̄ illam patiꝶ infirmitatē. Vn̄. Fiſtula dulce canit. eſt fiſtula morbꝰ durꝰ. Fiſtꝉa etiaz dꝛ aroma vel arbuſtula breuis aromatica q̄ ⁊ caſia dꝛ. Vn̄. Cantl. iiij. Fiſtula ⁊ cinamomū cum vniūſis lignis libani.

Fixula. le. f. p. i. phibula q̄ ad firmandū pallium infigitur.

Fixus. a. ū. i. ſtabiꝉ. firmus. ⁊ dꝛ a Figo. is. Jnueniꝶ etiā fiſſus. ſa. ſum. a findor. deris Vn̄. A figor fixus a findor ſit tibi fiſſus

F ante L

Flabellū. li. muſcariū. ſ. cū quo muſcas abigimus ⁊ flatum facimus. ⁊ dꝛ a flabrum.

Flabꝝ. bri. i. vētꝰ vel flatꝰ venti. ⁊ dꝛ a Flo

Flactꝰ. cta. ctū. i. marcidus. ⁊ dꝛ a Flacteo.

Flagitiū. tij. n. s. i. ďdecꝰ. peccatū. ⁊ dꝛ a flagito. tas. Jn̄ flagitioſus. ſa. ſum. i. vitioſꝰ libidinoſus. turpis. criminoſus. ſic dictꝰ. qꝛ frequenꝶ flagitet ⁊ appetat libidinē. vꝉ noceat ſibi. Jn̄ Flagitioſe. ſius. ſime. adu̇. ⁊ hec Flagitioſitas. tatis.

Flagrū. gri. n. s. dꝛ a Flo. as. ⁊ inde h̄ Flagellū. li. dimi. Et ſunt flagra vꝉ flagella virgule vel potiꝰ ſumme ꝑtes ꝟgaꝝ. qꝛ cū flatu ⁊ crepitu in corpore ſonāt. Vꝉ ſūme partes arboꝝ dicunꝶ flagella. qꝛ crebros vētorum flatꝰ ſuſtinēt. Eadē rōe dicūꝶ ⁊ flagra Jtē qꝛ flagrū ꝑcutit ⁊ vrit dꝛ flagrū qn̄qꝫ ꝟberatio. qn̄qꝫ ardor.

Flāma dꝛ radiꝰ flatꝰ ignis. vel fumꝰ ardēs. ⁊ dꝛ a flo. as. qꝛ flatu excitaꝶ. Jn̄ flāmula. id eſt parua flāma.

Flamē. inis. m. t. dꝛ ſacerdos Jouis. ⁊ dꝛ a filū. q̄ſi filamē. qꝛ reliq̄as a collo ꝑ fila pendētes portet. Vel iď dꝛ a filo. qꝛ quicunqꝫ erat ſacerdos. in ſignum ſacerdotij deferebat almuciū. ſꝫ ingruēte calore cū ex caloris nimietate nō poſſet id deferre. ligabat ſibi capillos q̄daz filo. vꝉ floculū lane filo in ꝟtice ligatū deferebat in ſignum ſacerdotij. Sꝫ Flamē a flo. as. neu. g. i. flatꝰ. ſpiramē vel ventꝰ Vn̄. Hoc flamē flatus. h̄ flamen ꝑ̄ſbyteratus. Dum cantat flamē reſpōdet filius amen.

Flameū. mei. n. s. eſt vitta ſiue infula nuptiarū tenuis ⁊ rubea. q̄ vtebanꝶ nubētes ad deſignādū pudoris leſionē. operiētes vultum cū ea. Vn̄ Lucanꝰ in. ij. Lutea dimiſſos velarūt flamea vultus. Jn̄ Flameolū li. i. paruū flameū. Vn̄ Prudentius in ſychomachia. Flameolū ſtropheū diadema monile.

Flameꝰ mei. m. s. i. ꝓ̄miniſter ſacroꝝ

Flamita. te. i. ſacerdotiſſa. ⁊ dꝛ a Flamen.

Flaminia. idem. vel eſt filia ſacerdotis.

Flamineū. nei. n. s. i. ſacerdotiū vel officiuz Flaminis.

Flammiger. ra. rū. pe. cor. i. gerēs flammā.

Flādria. drie. pe. cor. q̄dā ꝓuincia vꝉ comitatus. Jn̄ h̄ ⁊ hec Flandrienſis. natus vel nata de illa ꝓuincia vel illo comitatu.

Flatus. us. ui. i. vētus. ſpūs. vel aer.

Flatiꝉ. lis. pe. cor. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. faciꝉ ad flādū Jn̄ Flatiliꝶ adu̇. ⁊ hec Flatilitas.

Flauus. ua. uū. i. albus vel rubeus. ⁊ diciꝶ a flaueo. ues. ſed ꝓ̄pe flauus eſt qui vulgo dicitur blūdus. Flaui etiam dicti ſunt an-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

glici teutonici flandrienſes. Jtez flaua eſt arena. Flaua eſt ſpica cū eſt matura. Jnd̄ flaue.ius.ſime.adū. ⁊ hec flauedo.inis Et vt dicit Grecismus. Flauus eſt crinis.ſed fuluum metallū. Vn̄. Dic apte flauū crinē fuluumq̧ metallū.

Fleuus.ua.uū.i.vanus.

Flexibil'.lis.ꝯ.t. ⁊ hoc le. qd̄ facile flectitur vel flecti pōt. Jn̄ flexibilit' aduer. ⁊ hec flexibilitas.tatis.

Flexuoſus.ſa.ſum.i.plen⁹ flexu. nō rectus vel q̄ nō cedit recta via. Jn̄ flexuoſitas.ti.

Flocc⁹.ci.m.s.i.parua maſſa lane vl' niuis. ⁊ d̄r a flo.as. q̄ꝛ leuit' flato impellit' huc et illuc. Jnde flocculus.li.dimi.id ē paruus floccus.

Flora.re.f.p.eſt dea florum.

Floralis.lis.ꝯ.t. ⁊ h̄ le. qd̄ ꝑtinet ad floram deam. ⁊ d̄r a flora.re. Exp'it' floralia.liuz. vel floraliorum. feſta florē q̄ ab antiq̄s celebrabant'. Jtem inuenit' h̄ ⁊ hec floral'. et h̄ le. qd̄ pertinet ad flores. Et tunc d̄r a flos. Vn̄ ⁊ floralia dicunt' tp̄a florum.

Florarium.rij.locus vbi flores creſcunt vl' vbi reponunt'.

Floretū.ti.locus vbi flores abundant

Florulentus.ta.tū.i.plen⁹ floribus. ⁊ dicit' a flos ⁊ lentos qd̄ ſig̃t plenitudinē. Florulenti ſunt campi ⁊ prata. Sed floride ſunt arbores ⁊ herbe.

Flos.oris.m.t.d̄r a fluo.is.q̄ſi fluos.et flores.q̄ſi fluores.q̄ꝛ cito fluant. Jn̄.floreus.rea.reū.de florib⁹ tot⁹ exn̄s vel florib⁹ plenus.vel ꝓcreandis floribus aptus

Floſculus.li.i.paruus flos. ⁊ cor.pe.

Flucticulus.li.i.paruus fluctus. ⁊ cor.pe.

Fluctiuagus.a.ū.pe.cor.i.vagās ꝑ fluct⁹.

Fluidus.da.dū.i.madidus vel currēs. Jn̄ fluiditas.i.madiditas.decurſio.

Flumen.inis.n.t.eſt aq̄ decurrēs. Sed fluuius ip̄e aq̄ decurſus d̄r. Et a flumē flumineus.nea.neū.

Fluor.oris.m.t.i.decurſio vl' madiditas.

Fluſtrū.ſtri.i.aq̄ vel vnda criſpans. ⁊ d̄r a fluo.is. Prope fruſtra ſunt maris mot⁹ ſine tempeſtate fluctuantis Vn̄ q̄dam. Ua ſtabant in fluſtris.ac ſi diceret. Jn ſalo ⁊ i criſpantibus aquis.

Fluuidus.da.dū.idem eſt qd̄ fluidus. Vn̄ Lucanus. Traxit iners telum fluidum cōtagiā peſtis.

Fluuiolus.li.dimi.i.paruus fluuius.

Fluuius.uij.m.s.eſt ip̄e aq̄ decurſus. Jnd̄ fluuioſus.ſa.ſum. ⁊ h̄ ⁊ hec fluuial' ⁊ h̄ le.

F ante O

Foca ꝓp̄um nomen ceſaris. vel foca d̄r porcus vel piſcis marinus.

Focaci⁹.cia.ciū.a focus d̄r. ⁊ d̄r panis focacius in cinere coct⁹. Jdē ⁊ ſubcinerici⁹ d̄r.

Focaria d̄r coq̄naria a foco. Vn̄.j. Re. viij Filias q̄z vr̄as faciet ſibi vnguentarias et focarias. Jtem focaria d̄r ꝯcubina.

Focaris.ꝯ.t. ⁊ h̄ re. eſt aliq̄d h̄n̄s in ſe ignē v̄tualiter. ⁊ d̄r a focus. Vn̄ focarem petrā vulgus vocat. que ferro ꝑcuſſa ſcintillam emittit.

Focariū.rij.locus in quo fit ignis.

Focus.ci.d̄r a phos qd̄ eſt ignis. ⁊ colo.is. vel a foueo.ues. q̄ꝛ fouet ignē. Jgnis etiā eſt ip̄a flamma. ⁊ q̄cq̄d ignē fouet foc⁹ vocatur. ſiue ſit ara. ſiue ſit illud in quo ignis fouet'. ſicut loc⁹ in quo ignis fit in domib⁹ ponit' tn̄ q̄n̄q̧ ꝓ igne. Jnde foculus.li. id eſt paruus focus.

Fodine dicunt' loca vel fouee vbi aliq̄d foditur. di.xxj.cleros.

Foliobalſamū.mi.m.s.d̄r foliū balſami vl' liq̄ꝛ manans de certis folijs illi⁹. ⁊ d̄r a foliuz ⁊ balſamus. Vn̄ in Grecismo d̄r Balſamus eſt arbor foliū folibalſama reddit. Et ſm̄ h̄ dicendū eſt folibalſamū. ita ꝙ nō eſt o. tertia ſyllaba. ſed bal. ſed pōt dici ꝙ ibi eſt ſyncopa.

Foliū.lij.n.s.d̄r a foueo.es. q̄ꝛ fouet florem q̄n̄ ꝓ̇us ꝓrūpit. vel d̄r a fluo.is. quia facile fluit. Et inde foliū d̄r q̄dā herba. q̄ꝛ ſine radice vlla innatat huc ⁊ illuc. Et dicūt ꝙ ꝓcedat de fontib⁹ paradiſi. ⁊ colligit' in litoribus Jndie. ⁊ inde ꝯficit' p̄cioſuz vnguētum qd̄ vocat' foliatū. Jtem folia dicunt' librorꝫ ꝓpter ſimilitudinē foliorꝫ arboruz. vel q̄ꝛ ex follib⁹.i.ex pellib⁹ fiūt. quorꝫ partes pagine dicunt'. q̄ꝛ ſibi inuicē cōpingāt' id ē ꝯiūgant'. Jtē a foliū d̄r foliatus.ta.tū id ē h̄n̄s folia. vel abūdans folijs. vel curuatus. Jtē foliū cōponit' trifoliū. q̄nq̧foliū. ⁊ cor.fo. Vn̄ alexander. Pampin⁹ eſt foliū vitis ramuſculus hui⁹.

Follicia.cie. vel follentia.tie.i.vanitas.ſuꝑbia.ſtulticia.

Folliculus.li.i.paruus foll'. Follicul⁹ etiaz eſt theca frumēti in q̄ granū ſuat' interius Hic ſuꝑ ſpicā vallo inſtructa munimen p̄tendit. ne auium minorꝫ morſib⁹ ſpica ſuis fructibus exuat'. vel veſtigijs ꝓterat'. Et vbicunq̧ aliq̄d ita ꝯtinet'. poteſt etiā dici folliculus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Folliſ. lis.m.t.mantibʒū fabri.ꝛ dʒ foll᷑.q̄ſi fouis a fouendo.qꝛ fouet ignē flando. Et qꝛ folles inflanꝶ q̄ſi q̄dam re inani. inđ eſt ꝙ foll᷑ dʒ ſtultus.ſupbus. vanus. inflat⁹.

Fomen inis.n.t.i.nutrimentū.eſca q̄ fouet ꝛ dʒ a foueo.ues.

Fomentū.ti.n.s.i.nutrimentū.eſca.

Fomes.itis.m.t.idē eſt qđ fomē vel fomentum.ſ.nutrimentū. eſca q̄ fouet. Fomites etiā dicunꝶ ſcintille q̄ pſiliūt ex ferro cādēte.ſicut aſtule q̄ cadūt ex aſſerib⁹ cū dolantur. Item Fomes dʒ radix ſm Pap̄. Vñ peccatū originale dʒ fomes.

Fonaſgū vel fonaſgo indecli..dʒ q̄dā potio ꝛ dʒ a phonos qđ eſt ſonus.ꝛ ge. qđ ē terra.ꝛ dʒ ſic.qꝛ creat vocē. Nam terra creat oīa.qua potione vtebanꝶ poete cū recitare habebant.

Fons fontꝭ.m.t.dʒ q̄ſi aquā fundens.ꝛ dʒ a fundo.eo ꝙ aquā ex ſe effundat. Eſt enim origo naſcentis aque.

Fontana.ne.idem eſt qđ fons.

Fontanus.na.nū.i.iuxta fontē habitans. vel ad fontem ptinens.ꝛ dʒ a fons.

Fonticulus.li.dimi.i.paruus fons.

Fontoſus.ſa.ſum.i.plen⁹ ꝛ abūdās fōtib⁹

Forago.ginis.dʒ illud filū alterius coloris qđ mulier ponit in capite vel in fine.vł̄ i latere tele.ad diſtinctionem vel ornatum faciendum.

Foramen acus de quo Matth.xix. Facilius eſt camelū p foramē acus trāſire ꝛc̄. ſic exponiꝶ in hiſtorijs. Quidam dicūt in hieruſalē fuiſſe portā q̄ dicebaꝶ ac⁹. ad quam cū veniebāt cameli ꝓ cōpēdio vie.cū oneribus ſuis nō poterāt ptrāſire vł̄ ſbire eaʒ exonerati q̄ tra nſibant.ꝛ iteꝝ recepti oneribus minabanꝶ. Scđm h̄ q̄ ſimilitudo vocatur.nō impoſſibilitas. Oportʒ ei auarū amorē.opū dimittere.ſi vult ad vitā ingredi eternam. Item alia expoſitio. Facilius ſigt h̄ minus poſitiuo ſui ꝯtrarij.i. minus difficile.qꝛ minus impoſſibile. Pōt enim deus facere vt camelus p foramē ac⁹ tranſeat nullo obſtante piculo. Auaꝝ vo q̄ hic noīe diuitis intelligiꝶ ponere in gl̄a. ſi pōt de potentia non pōt de iuſticia. Foramen etiaʒ diciꝶ perſpicuitas alicuius rei groſſe ſcʒ ligni.

Foraneus dʒ q̄ forū tenet vel de foro venit. iij.q.vij.pegrina.

Forceps.cipis.m.t.eſt inſtr̄m fabrile cuʒ q̄ teneꝶ ferrū ad fabricanduʒ.licet antiq̄ poſuerūt h̄ nomen in fe.ge. Vñ Nenius. Signare oportet frontē calida forcipe. Et dʒ a ferrū ꝛ capio.q̄ſi ferriceps. eo ꝙ ferrum candēs capiat ꝛ teneat. Vł̄ dʒ forceps.q̄ſi formiceps.qꝛ cū eo aliq̄d formū capimus ꝛ tenemus. Nam formū eſt calidū. Itē ferrum cōponiꝶ cū filo. ꝛ dʒ h̄ forfex.cis.q̄ incidiꝶ filum.q̄ſi ferrū filoꝝ.i. aptatū ad fila incidenda. Vł̄ cōponiꝶ a foris ꝛ capio. q̄a capiat qđ foris eſt in veſte vł̄ in panno. Et ſm h̄ ꝓpe eſt fullonum. Itē cōponiꝶ ferrū cū pilo. ꝛ dʒ hec forpex.cis. qua incidiꝶ pilus.ſ.ferrū pilorum.ſ.aptatū ad pilos incidendos. Et ab iſtis tribus nomib⁹ deſcendunt tria diminutiua.ſ.hec forcicula. hec forficula.ꝛ hec forpicula. Vñ. Forfice fila piluʒ cape forpice.forcipe ferrū. Itē. Fex eſt filorum.ceps ferri.pexq̄ piloruʒ. F.cedit filum.c.ferrum.p.q̄ capillum. Vel ſic. F.reſecat filum.p.pilum.ceps quoq̄ ferꝝ

Forculus.li.pe.cor.deus q̄ p̄eſt foribus vt eas cuſtodiat.ꝛ dʒ a fores.riū.

Forenſis.ſis.ꝯ.t.ꝛ h̄ ſe.i.in foro vel in forꝭ manens ꝛ habitās. Vñ Orati⁹. Ac velut innati triuijs peneq̄ forenſes.

Fores.riū.f.g.pł̄aliter.i.porte. ꝛ dʒ a foris vel foras.qꝛ foris ponunꝶ ꝛ foris apiunꝶ. ꝛ voluunꝶ. In ſingulari tñ̄ inueniꝶ genitiuus foris.actūs forem.ablatiuus fore.

Forica.ce.f.p.i.cloaca.ad quā publica ciuitatis ſtercora ꝯfluunt ꝛ ꝓijciunꝶ. Nam latrine dicunꝶ a latendo.ſ.cloace p̄uate.q̄ in domibus latent. Forica etiaʒ dicunꝶ foſſa extra portā ad quā ꝯfluunt immūdicie. et dʒ ſic qꝛ foris eſt. Si vero eſt intra portam dʒ latrina. Item Forica dʒ q̄cq̄d immūdū foras iacitur.

Foreſta eſt locus vbi fere inhabitāt vel includunꝶ. ꝛ vbi q̄s hʒ vſum venandi ſcđm Ber.de dona.cū dilectus.in glo.ſ.

Forinſecus.ca.cū.i.extrane⁹.de foris veniens vel exñs Et poniꝶ forinſecus q̄nq̄ aduer.ſicut ꝛ intriſec⁹ ꝛ extrinſec⁹.ꝛ cor. pe.

Forma.me.f.p.i.pulcritudo.pulcra diſpoſitio.ꝛ dʒ a formon qđ eſt calor. ꝓp̄e em̄ calor ſanguinē mouet ꝛ ſanguis pulcritudinem. Iñ formoſus.ſa.ſum.i.pulcer.cui calor ſanguis ex rubore pulcritudinē creat. Iñ formoſe.ſius.ſime.ꝛ hec formoſitas tatis. Itē a forma p compoſitionē biformis triformis.cōformis.deformis.difformis. informis.vniformis.multiformis. a q̄buſ adūbia q̄litatis.ꝛ noīa ꝓp̄etatis in tas. vt biformiter.tas.ꝯformiter.tas.deformiter tas.vniformiter.tas.ꝛc̄.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Formella.le.dr paruus caſe⁹. Vñ mgr i hiſtorijs ſic exponit illud qđ ſcribit.j. Regl. xvij. Decē formellas caſei.i.decem caſeos paruos ⁊ recētes. Vñ Alex.neqȝ. Caſeus exigu⁹ dat qđ formella figurat. Item Formella.le. ⁊ formula. diminutiua ſunt a forma. ⁊ ſunt ꝓpe inſtrumēta alutarioꝝ.quibus formant ſubtalares.

Formica dr a fero qđ eſt porto. ⁊ mica.eo ꝙ ferat micas annone. Vñ Ouidi⁹. Grāde opus exiguo formicas ore gerētes. Jñ formicin⁹.na.nū. ⁊ formiceus.cea.ceū. ⁊ hoc formicariū.rij.locus formicaꝝ.qđ ⁊ formicetum dr. Et dicit q̇dam ſapiēs. Exēpluȝ ꝓbet nobis formica laboris. De qua dicit Jſidorus etymo.xij. Formice ſolertia mł̄ta. Prouidet em̄ in futuꝝ. ⁊ ꝑparat eſtate qđ comedat in hyeme. Jn meſſe aūt colligit triticū.hordeum nō tangit. Dum pluit ei ſup frumentū totum eijcit.

Formicales.lium.m.g.ꝑlalit.i. forcipes fabroꝝ.qꝛ phorma.i.calida de fornace extra

Formicoleon.ontis.m.t.eſt aial puū (hūt. formic!) ſatis infeſtū.qđ ſe in puluē abſcōdit. ⁊ formicas frumentū geſtātes intficit. ⁊ dr a formica. ⁊ leon qđ eſt leo.q̄i formicarum leo.vel certe formi ca parit ⁊ leo. ꝓinde aūt formica ⁊ leo vocat.qꝛ alijs aialib⁹ vt formica eſt.formicis aūt vt leo eſt.

Formicula.le.dimi.i. parua formica.

Formido.dinis.f.p.i.pauor vel met⁹.vel timor.ſed differunt.qꝛ formido obijcit ocul vel aīmo ſine habita rōe. ⁊ maxie paruul. Sed pauor cū timiditate animi ſubita eſt. ꝯturbans oculos.qñ tñ ſoluit ratiōe vł tēpore non conſtat. Metus eſt interior motus animi ſubit⁹ ſiue cordiſ.fact⁹ ex aliqua triſti recordatiōe. Sȝ timor eſt accidēs dolor mentis extrinſec⁹ ex aliq̄ occaſiōe accidenti Item formidines etiā dicunt penne ſagitte alligate. quibus venatores ceruos capiunt.

Formidolus.la.lū.pe.cor.q̇ hȝ formidineȝ. Jnđ formidoloſus.ſa.ſum.in eodeȝ ſenſu id ē q̇ patit formidinē. Ponit tñ impropꝛe ꝓ eo q̇ infert formidinem. Vñ Saluſtius. Non aliena virtus ſemꝑ eſt formidoloſa. his.i.inferens formidinem. Jnde Formidoloſe.ſius.ſime.aduerbiū. Et formidoloſitas.tatis.

Formidus.da.dū.pe.cor.i.calidus. ⁊ dicitur a formus.

Formon.i.calor. vel ignis. Jñ form⁹.ma.mū.dixerunt antiqui calidus ⁊ feruēs Et h formū.i.calida materia ferri. ſicut extrahitur ab igne.

Fornax.cis.dr a phos qđ eſt ignis.q̄i phos vrna.vel quaſi phos vrgens. Iteȝ fornax cis.dicebat q̄dam dea apud gentiles. Jñ hec fornacula.le.dimi. ⁊ h fornacalium.lij vel fornacale.lis. Et dicunt fornacalia feſta illius dee apud antiquos. Fornacalia etiam dicunt q̄dam inſtrumēta ad op⁹ fornacis aptata.

Fornicatio.onis.f.t.eſt cuiuſlibȝ illiciti coitus gen⁹ q̇ fit extra vxorem legitimā. ſpecialiter in vſu viduarum.meretricū.vel cōcubinarum.

Fornix.cis.m.t.dr arcus triūphalis iuxta ſupbiam gentiliū.in ſignū victorie erect⁹. Et ſicut dr in hiſtorijs ſup.j. Re.xv. Fiebat de mixtis vel palmis vel oliuis. Et ſic dicūt ibi.depingebat ſeries belli ⁊ gl'a triumphi. ⁊ dicebat fornix q̄ſi forl nitens .i. apparēs.qꝛ in loco eminēti fiebat vt ab oībus poſſet videri. ⁊ cor.pe.in obliq̄s. Vñ Virgilius enei.v. Menia ꝯſpicio atqȝ aduerſo fornice portas. Vel fornix dr arcus lapideus. ⁊ dr a fornax .qꝛ de coctura fornacis extruit. vł qꝛ curuatus ⁊ arcuatus ſit vt fornax. Et qꝛ meretrices ſolent meretricari in hmōi fornicib⁹ . iđ etiā fornix dr lupanar.ſ.domus meretricū. Vnđ Juuenalis. Lenonum pueri q̇cunqȝ in fornice nati. Item Grecismus. Fornix lenonis locus eſt pariter meretricis. Aſt arcus muri dr exterior. Item. Eſt arcus fornix ſed fornax ſaxa purit.

Fors.f.g.i.euent⁹ reꝝ. ⁊ dr a foros Vñ ſeꝑe inuenit poſitū adūbialit ꝓ adūbio euētus.nec hȝ h nomen niſi iſtas duas voces ntō hec fors.ablatiuo ab hac forte

Fortis.tis.ꝯ.t. ⁊ h te.ꝫm Rabanū dr a fero fers.eo ꝙ fortiter ferat adūſa. ⁊ q̄cunqȝ accidunt. Scđm ꝟo Jſiđ.a ferro. qꝛ dur⁹ ſit ad flectendū nec molliat. Et eſt fortl ad ꝑicula. Jnuictus ad labores. Ꝙ autem dr fortis quaſi phos vel phormon tenēs.etymologia eſt. Jñ fortit.tius.ſime.adū. Et hec fortitudo.dinis.vna de q̄ttuor cardialibus virtutibus. Et eſt fortitudo mentis que aduerſa equanimiter tolerat. licȝ quādoqȝ dicatur.corporis. Et deſcribitur ſic Fortitudo eſt ꝑiculoꝝ ꝯſiderata ſuſceptō ⁊ laboꝝ diuturna ꝑpeſſio. vt ſic nō timeamus. ⁊ ſic eſt fortitudo cōtra timoreȝ. Itē fortis cōponit q̄ꝫ fortis.tamfortis. valde fortis.

Fortuitus.ta.tū.id qđ forte ꝯtingit. vt bo
na fortune tꝑalia. Vñ fortuitu adū.euētꝰ.
ꝓ quo etiā q̄nq̄ȝ inuenit̄ fortuito ablatiuꝰ
poſitus aduerbialit̄.

Foꝛtuna.ne.f.p. dꝛ q̄ſi forte vna. quia vix
aut raro ꝑmanet eadē. Vñ depingit̄ eius
imago q̄ſi voluens rotā ꝓpter ſui volubi=
litatem. Et ſcribnnt̄ ibi v̄ſus. Gloꝛioꝛ ela=
tus.deſcendo minoꝛificatꝰ. Infimꝰ axete=
ror.rurſus ad aſtra feroꝛ De q̄ dicit Iſiđ.
etymo. viij. vbi loquit̄ de dijs gentiū.

Fortunā a fortuitis nomen hr̄e dicūt. qua
ſi deam quandā res humanas varijs caſi=
bus ⁊ fortuitis illudentem. Vñ ⁊ eā cecaȝ
appellāt.eo ꝙ in quolibet paſſim incurrēs
ſine vllo examine meritoꝝ ⁊ ad bonos et
ad malos venit. Sed hec dea aut nihil eſt
aut eſt tꝑalis euentꝰ reꝝ a deo ꝓuiſarum.
Scđm Pap̄. Fortuna dꝛ felicitas. euentꝰ
exitꝰ. Et licet fortuna ſe habeat ad ꝓſperi
tatem ⁊ ad adūſitatem.tñ ſine adiuncto ſꝑ
accipit̄ in bono. Vñ fortunatus.ta.tum.i.
cui fortuna fauet. ⁊ ſꝑ eſt ꝓſpera. Et cōpo
nitur Infoꝛtunatꝰ.ta.tū. cui fortuna ſem=
per eſt adūſa. ⁊ vtrūq̄ȝ cōꝑatur

Fortuniū.nij.n.s. ꝓſper euentus

Forulus.li.pe.coꝛ.i.burſa vl'ſcriptoriū. et
dꝛ a forus ꝓ foꝛamie. qꝛ crebꝛo ſit ꝑfoꝛatū
ad pennas ⁊ coꝛnua imponēda Vel theca
vel ciſta libroꝝ. Vñ Iuuenal'. Hic libꝛos
dabit ſed ⁊ forulos mediamq̄ȝ mineruam

Foꝝ.ri.n.s. dꝛ locus deputatus ad emēdū
vl' vendendū. ⁊ dꝛ a foꝛis. qꝛ ſꝑ fit foꝛi. Fo
rum etiā dꝛ locus vbi tractant̄ cauſe. ⁊ tūc
dꝛ a fando. Vñ h̄ foꝛulum.li.dimi.i.paruū
foꝛum.

Foꝛūapij. quod Apius ſenatoꝛ condidit

Foꝛus.ri.m.s.ad multa equocat̄. Foꝛꝰ eñ
eſt exercendaꝝ litiū locus. a fando dictus
Vel a Phoꝛonio rege q̄ ꝑmo grecis lr̄is le
gem dedit. vt de v̄.ſig.c.foꝛus. ⁊. vij.diſ.
Moyſes. Et ꝯſtat ex tribꝰ.ſ.cauſa.lege.
⁊ iudicio. Foꝛus etiā eſt locus vbi vua cal
catur.ſic dictꝰ. qꝛ pede calcantl feriat̄. qđ
⁊ calcatoꝛium dꝛ. Item foꝛus etiaȝ dꝛ vbi
res vendunt̄.a fando. vel qꝛ foꝛis eſt. Et
foꝛus eſt tabulariū nauis.a ferendo. qꝛ fe=
rat inceſſum hoim. Foꝛus etiā dꝛ foꝛamen
illud in naui ꝑ qđ remꝰ immittit̄.a foꝛādo.
Vñ q̄dam dicunt. Cauſat̄ vēditq̄ȝ foꝛum.
ſigtq̄ȝ foꝛamen. Inueniesq̄ȝ foꝛos datq̄ȝ ca
rina foꝛos.

Foſſa.ſe.f.p.i.fouea. Vñ foſſatū dictum eo
ꝙ multas foſſas habeat.

Foſſoꝛ.ſoꝛis.ille q̄ fodit terrā.

Foſſoꝛiū.rij.i.ligo cum quo fodit̄

Fotilis.lis.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.i.nutribil'. vel aptus
ad vouendum. ⁊ coꝛ.pe.

Fotiniani.pe.pđ.q̄dam heretici a Fotinio
gallo grecie ſmirne ep̄o dicti q̄ hebionitaꝝ
hereſim ſuſcitās. aſſeruit chriſtuȝ a maria
ꝑ Ioſeph nuptiali coitu fuiſſe ꝯceptum.

Fotio.onis.f.p.i.nutritio. ⁊ dꝛ a foueo.

Fotus.tus.tui. ⁊ fotus.ta.tū.i.nutritꝰ.re=
focillatus.refectus. ⁊ dꝛ a foueo.

F ante R

Fracticius.cia.ciū.qđ facile frangi poteſt.

Fractillus.li.m.s.cauda vl' fragmen panni
fiſſi. cauſa oꝛnatꝰ pendens ex inferioꝛi ꝑte
Fractillus etiā dꝛ villus in tapeto vel alia
veſte villoſa.

Fractꝰ.cta.ctū.i.debilitatus.laceratꝰ.diſ=
ſolutus. ⁊ dꝛ a frango. Vñ hec fractio.oniſ
⁊ hec fractura.re. ⁊ h̄ fragmē. ⁊ fragmētū.

Fraga.poma ſiluestria. vl' genꝰ rubicū=(ti.
de herbe q̄ terre adheret. ⁊ dꝛ camelia. vel
loca montoſa. Vñ fragoſus.ſa.ſum.

Fragidica.ce.i.ſtilus. ⁊ dꝛ a frango.gis.

Fragil'.lis.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.i.debil'. ⁊ cōpat̄. Vñđ
fragilitas.tatis. ⁊ fragiliter aduerbiū

Fragoꝛ.oꝛis.m.t.eſt tonitruū vel aliꝰ ſonꝰ.
⁊ dꝛ a frango.gl. qꝛ q̄q̄ȝ ſicca ⁊ arida facile
frangit. Vñ fragoſus.ſa.ſum.i.plenus fra
goꝛe. vel aſꝑ. vel ſpiſſus denſitate reꝝ fra=
ctarum. vt ſunt loca in ſiluis vbi frequent̄
fiunt fragoꝛes fractione ramoꝝ aridoꝝ

Fragus.gi.m.s.i.curuatio genuū. vel ip̄m
genu. ⁊ dꝛ a frāgo. qꝛ videt̄ ibi os fractum

Framea.mee.f.p.eſt gladiꝰ ex vtraq̄ȝ parte
acutꝰ. ⁊ dꝛ a ferrū. q̄ſi ferrea. Idē eſt ⁊ ſpa
ta ⁊ rompheа. Sȝ machera eſt gladiꝰ lon=
gus ex vtraq̄ȝ ꝑte acutꝰ. Vel ſm̄ alios fra
mea dꝛ quaſi fremea.a fremo.mis. qꝛ men
ticuloſos fremere facit. Vñ ꝓpheta Erue
a framea deus aiam meā. Vñ Alex. neq̄ȝ.
Id qđ dat gladius frameaȝ ſignare memē
to. Item framea multas alias ſignificatio
nes habet que poſſunt haberi ꝑ hos v̄ſus
Framea v indicta rogus enſis lācea dicta
Framea moꝛs aime deus hic defendat ab
hac.

Francigena.ne.ꝯ.p.aliq̄s vel aliq̄ genitus
vel genita a franco. vel in francia. ⁊ dicit̄
a francus. ⁊ genero vel genitus.

Franciſta.ſte. dꝛ a francꝰ. Et ſunt franciſte
inſignia q̄ añ ꝯſules ferebāt̄ vt ſecures ſic
dicte.a ꝯſuetudine francoꝝ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Francus.ci.fuit q̄dā dux francoꝝ. Jñ hec francia.ciȩ. ⁊ franc⁹.ca.cū. Ul' frāci dicūtur a feritate moꝝ. Jñ dicta eſt francia.ciȩ terra eoꝝ. ⁊ hinc francus.ca.cū.gentile

Fratellū.li.n.s.i.ſtillicidiū ſtercorꝭ vl' ſterquilinij.

Frat'.tris.m.t.a fructu dr̄. Ꝙ aūt dr̄ frater q̄ſi fere alter etymolo.eſt. ꝓpe aūt fratres ſunt q̄ ſunt nati ex eodem pr̄e. ſed diuerſis matrib⁹. vñ dicunt' fratres eo ꝙ ſint de eadem fructu.i.ſemine nati. Sꝫ germani ſūt q̄ ſunt ex eadē mr̄e.ſed diūſis pr̄ib⁹ ꝓcreati. Uñ ⁊ germani dicunt' q̄ſi ab eadē genitrice manantes non vt aliq̄ dicūt ex eodeꝫ germine.q̄ tm̄ fratres dicunt'. Jtē germani dicunt' vterini.qꝫ ſunt ex diūſis pr̄ibus ⁊ vno vtero ȩditi. Germanȩ etiā intelligūtur vt germani. ⁊ ſoroꝛ vt frat' Et eſt ſoroꝛ ex eodem ſemie dicta. qꝫ ſola cū fratribus in ſorte cognationis habet'. Si xͦo habeāt eundē pr̄em ⁊ eandē matreꝫ dicūt' fratres germani. Et ſimiliter intellige de fȩmineo ſexu. Quattuoꝛ aūt modis in ſcripturꝭ ſacris fratres dicunt'. Natura. vt eſau ⁊ Jacob. Petrus ⁊ andreas. Cog̃tione q̄ ſunt de eadem familia ſiue parentela ſiue ꝯſanguinitate. vt Abꝛaam ⁊ Loth. Uñ Geñ. xiij. dixit abꝛaam ad nepotē ſuū loth. Nō ſit rixa int' me ⁊ te ⁊ int' poſteros meos et tuos. fratres em̄ ſum⁹ Gente vt oēs iudȩi int' ſe fratres dicunt'. Uñ apl's ad Ro. ix. Optabā em̄ ego ip̄e anathema eſſe a chriſto ꝑ fratrib⁹ meis q̄ ſunt cognati mei ꝭm carneꝫ q̄ ſunt iſraelitȩ. Affectu etiā fratres dicunt'. ⁊ h̄ duplicit'. ſ. cōiter ⁊ ſpālit'. Cōmunit'. ſ. cōmuni affectu ſic oēs hoies q̄ de eodem patre nati ſunt fratres vocant'. et pari germanitate adinuicem ꝯiunguntur Uñ. Dicite his q̄ oderūt vos. fratres nr̄i vos eſtis. Spāli affectu oēs chriſtiani vocant'. Uñ pſal'. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū habitare fratres in vnū. Et nō ꝙ ꝭm iura inuenit' fraternitas ſpūalis q̄ attendit' int' illū qui ſuſcipit' de ſacro fonte. ⁊ filios ⁊ filias carnales patris ſui ſpūal' ſiue patrini. De p̄dictoꝝ matrimonio ſine aliq̄ dubitatione ita teneas ꝙ oēs filij duoꝝ cōpatruꝫ ſiue añ cōpat'nitatē geniti ſint ſiue poſtea. poſſunt legittime matrimonialiter copulari. excepta illa pſona qua mediante cōpat'nitas eſt contracta. Nam illa pſona nunq̄ꝫ poteſt copulari alicui filioꝛum patris ſui ſpiritualis.

Fratres ꝯſanguinei ſunt fratres ex eodem pr̄e ⁊ ex eodē ſanguine geniti. ita exponit tex. in. §. ſunt aūt cognati. Jnſti. de legi. ag. ſuc. ⁊ l. itaqꝫ. C. e. ti.

Fratres patrueles ſunt duoꝝ fratrū filij

Fratres vterini ſunt filij eiuſdē mr̄is. vt exponit glo. Jnſtitꝭ. de legi. ag. ſuc. §. hoc habendum.

Fraterculus.li.dimi.i.paruus frater

Fraternus.na.nū.i.res fratrꝭ vel ad fr̄es ꝑtinens. Jñ fraternitas.tatꝭ. ⁊ h̄ ⁊ hȩc fraternalis ⁊ h̄ le. ⁊ fraternalitas.tatis.

Fratriſſa.ſȩ.f.p.eſt vxoꝛ fratris

Fratria.riȩ.i.filia vel vxoꝛ fratris. vl' ꝯgregatio. ⁊ dr̄ a frater.

Fratruus.trui.m.s.i.fili⁹ fratrꝭ. Jñ hȩc fratrua.truȩ.i.filia vl' vxoꝛ fratrꝭ. Jñ h̄ et hȩc fratruel'. ⁊ h̄ le. qd̄ ꝑtinet ad fratreꝫ. vl' res fratris. Uel fratruel'.i. fili⁹ fratris vel filia fratris vel fratrui. Et dr̄ fratruel' vel fratruus q̄ſi frater ali⁹. ſed eſt etymolo. Fratrueles etiā dicunt' duoꝝ fratrum filij

Fraus.dis.f.t.i.doluſ. ſꝫ differūt. qꝫ fraus eſt circa fidē mutuatā. Dol⁹ i aio. Jnſidiȩ ꝟo loco vel telo. Jñ fraudulent⁹.ta.tū.i. plenus fraude. Et h̄ ⁊ hȩc ⁊ h̄ fraudulens tis. in eodem ſenſu. Jñ fraudulenter adū.

Fraxinetum.ti.pe.pd̄.loc⁹ vbi fraxini creſcunt.

Fraxin⁹.ni.pe.coꝛ.q̄dā arboꝛ. ⁊ dr̄ a frag⁹. qꝫ magis in aſperis ⁊ mōtanis locis ſolet naſci. ſicut ⁊ fragus. Uel dr̄ a frango.gis. qꝫ facile frangit'. Jñ fraxineus.nea.neū.

Frea.freȩ.i.ptās vel mūdia. ⁊ a parēte ſuo relicta. Et dr̄ a fremo.mis. Uñ h̄ mundiū dij. dr̄ dominiū.

Fremebundus.da.dū.i.ſimil' fremēti. vel q̄ cito fremit.

Fren.neu.ge.indecli.q̄dā exagitatio furoris a cerebꝛo deſcendēs. ⁊ dr̄ a frendeo.

Freneſis.ſis.m.t.ip̄a rabies. ⁊ dicit' a fren Jñ freneticus.ca.cū.q̄ freneſim hꝫ. qꝫ dētes ꝯcutiat. Uel freneſis dr̄ ab impedimēto mentꝭ. qꝫ grȩci frenas mentem dicunt.

Frenū.ni.n.g.in ſingulari. ſꝫ in pl'i inuenit' maſ.ge. ⁊ neu. ſ. hi freni. ⁊ hȩc frena. ⁊ dr̄ a frendeo.des. qꝫ dentib⁹ equi ſꝑ ꝯcutitur ⁊ imp̄mit'. Nam equi h̄ ſꝑ frendēt.i. imp̄munt dentib⁹ ⁊ ꝯcutiūt ⁊ moꝛdent. vel dr̄ a fremo. qꝫ facit equū fremere. ⁊ ꝓdu. fre. Uñ Ouidius. Prȩpoſitis frenis ſȩpe repugnat equus. Jñ frenulū.li.pe.coꝛ. id ē paruum frenum.

Frenuſcul⁹.li.pe.coꝛ. dr̄ a frenū. Et ſūt frenuſculi vlcera circa rictū oꝛis ſimilia his q̄

fiunt iumentis al peritate frenoꝝ

Frequens.ois.ge.i.mult᷒.vel aſſidu᷒.vel creber.qꝛ ſepe fruat̃ curia. Prope quidez frequens dꝛ q̇ aſſiduus eſt in curia. et ſepe fruit̃ ea.ꝛ coꝛ.fre. Vñ Ouid. Ut redit atqꝫ frequens longum foꝛmica ꝑ agmen

Frequẽtidicus.ca.cũ.q̇ frequẽter dicit.vł frequẽs eſt in dicendo.ſicut eſt incantatoꝛ ꝛ dꝛ a frequens ꝛ dico.

Freſus.ſa.ſuz.i.fract᷒.ꝯtrit᷒.ꝯcuſſus. Vñ ꝛ fabã freſam dicim᷒.qꝛ hꝫ thecã molitaz id ẽ fractã.ꝯcuſſam ꝛ ꝯtritam.

Fretũ.ti.n.s.dꝛ a ferueo.ues.eo ꝙ ferueat. vł a fremendo. Et eſt ꝓꝓe fretũ ip̃e feruor maris.ſꝫ ponit̃ ꝓ mari. Itẽ fretũ eſt anguſtum ꝛ q̃ſi fluens mare. ab vndaꝝ feruoꝛe dictũ. vt gaditanũ ꝛ ſiculũ. Et nominatur mare diuſis nomib᷒. Vñ. Cum fremit eſſe fretũ. mare dicas cũ ſit amaꝝ. Põtus põte caret.ſed ab ęquo dꝛ ęquoꝛ.

Fretus.ta.tũ.i.fult᷒.tut᷒.impauid᷒.ꝛ dꝛ a fretũ.ꝑ ꝯtrariũ.qꝛ fretum facit hoiem pauiduz Uel dꝛ a feruoꝛe.qꝛ feruoꝛ ꝛ ira reddit hoiem impauiduz. Uł poti᷒ dꝛ a fruoꝛ eris. Fruitio em̃ natura ſolet reꝝ conferre tutelã. Ille em̃ eſt fret᷒ q̇ auxilio alicuius fruit̃. Nõ aũt fret᷒ eſt participiũ.ſꝫ nomẽ. ꝛ ꝓducit fre.ſed fretum.ti.coꝛri.eã. Vñ Poſcit nauta fretum.tu debił appete fretum. Item Intrat nauta fretũ. ventoꝛum turbine fretus.

Frigdoꝛ.doꝛis.m.t.i.frigus.

Frigidariũ.rij.locus vbi aliq̇d ponit̃ ne caloꝛe corrumpat̃.

Frigidus.da.dũ.dꝛ a frigeo.ges.ꝛ cõꝑat̃. Inde frigide frigidius.ſime.aduer.ꝛ hęc frigiditas.tatis.

Frigilla.lę.f.p.eſt auis q̄ frigoꝛe cantat.et dꝛ a frigeo.ges.

Frigoꝛes.goꝝ.pluralł numeri.maſ.ge.i.febres q̄ faciunt hoiem frigere.

Frigoꝛoſus.ſa.ſum.i.plen᷒ frigoꝛe.

Frigus.goꝛis.m.t.i.gelu.ꝛ dꝛ a frigeo.

Fritillũ.li.n.s.i.molinellũ in quo piꝑ terit̃ ꝛ dꝛ a frango.gis.qꝛ g̃na piperis vel alia frangit.ꝛ eſt ꝑfoꝛatũ ab inferioꝛi parte.et inde piper tritũ recolligit̃. Ponit̃ etiaz ꝓ q̇dam vaſe ꝑfoꝛato.ꝑ qd̃ ſolẽt ꝓijci taxillę ne fiat ibi fraus. Vñ Iuuenał. Paruoqꝫ cadere monet arma fritillo.

Friuolus.la.lũ.pe.coꝛ.i.van᷒.inutił.mendax.caduc᷒.incert᷒.dubi᷒.ſimulat᷒.parui ꝑcij. Vñ friuolum q̃ſi fere valẽs obolũ. Inuenit̃ q̃nqꝫ ſcriptũ ꝑ b.fribolus.la.lũ.ſed antiq̇tas eſt. ꝓꝓe aũt friuola dicuntur fictilia vaſa ꝛ inutilia.

Frixa.xę.f.p.i.carbonella.ſ.parum carnis q̄ ſuper carbones cito ſolet decoqui.ꝛ dꝛ a frigo.gis. Et hoc frixum.xi.gen᷒ cibi dictum a ſono quez facit quãdo ardet i oleo vel ſagimine.

Frixatura.rę.f.p.ꝛ hęc frixura.rę.in eodẽ ſenſu.ſ.coctura illa.tał actio.vł qd̃ frigit̃

Frixura.dꝛ a frigo.gi.ſed frixatura a frixo as.frequentatiuo.

Frixoꝛiũ.rij.n.s.patella vel ferrũ ſuper qd̃ coquit̃. Vñ ꝓpheta. Cõfrixa ſũt oſſa mea tanq̃ꝫ in frixoꝛio. Itẽ frixoꝛiũ cõponit̃ cuz con.vt cõfrixoꝛiũ ꝛ dꝛ patella.ſartago

Frondatoꝛ.oꝛis.m.t.q̇ frondes colligit ad paſtũ aialiũ Uel q̇ euellit frondes a vitib᷒ vt citius matureſcãt. Uel q̇ canit fronde. Uel auis q̄dã.q̄ ex frondibus niduz facit. Vñ Uirgili᷒. Hic alta ſub rupe canet frõdatoꝛ ad auras.

Frondat᷒.ta.tũ.ꝛ fronde᷒.dea.deũ.ꝛ frondoſus.ſa.ſuz.differũt.qꝛ frondeũ eſt qd̃ d̃ frondib᷒ totũ eſt. Frondatũ vł frondoſuz eſt qd̃ frondes hꝫ ꝛ eis abundat.vt loc᷒ arboꝛum.ſicut gramineũ ꝛ g̃minoſum.

Frondicula.lę.dimi.pe.coꝛ.i.parua frons

Fronit᷒.ta.tũ.i.prudẽs.vel ſapiens.ꝛ dꝛ a phronos vel phron᷒. Et cõponit̃ infronitus.ta.tũ.i.inſipiens.inſulſus. Vñ Eccl. xxiij. Animo irreuerẽti ꝛ infronito ne tradas me. Sed ibi cõiter legit̃ infrunito.

Frons frondis.f.t.dꝛ a foꝛos.quaſi foꝛós. qꝛ ferat ꝟgulta vel vmbꝛam. Uel dꝛ a fluo fluis.qꝛ cito fluat In̄ frondoſus.ſa.ſum.i. plenus frondibus. In̄ frondoſitas.tatis. abundantia frondiuz. Et frons frondis ẽ arboꝛis.ſed frons frontis eſt pars capitis Vñ. Frons folium frondis.frons eſt in ꝟtice frontis.

Frontiſpiciũ.cij.n.s.i.inſpectio frõtl. Vñ ꝛ anterioꝛ ꝑs eccłę frontiſpiciũ dicit̃.

Fructuari᷒.ria.riũ.i.vtił vel fructu abundans.vel ad fructũ ꝑtinẽs. Itẽ fructuari᷒ eſt qui rei dñs non eſt.vt in.l.vti.fru.ff.ſi vſufruc.peta.tñ in q̇buſdam caſib᷒ ꝓ dño habet̃.ſ.in ꝑcipiendis fructib᷒.ff.de vſufruc.l.ſi Titij.§.j.

Fruct᷒.tus.tui.dꝛ a fruoꝛ. In̄ fructuoſus. ſa.ſuz.ꝛ fructuoſe.ſius.ſime.ꝛ hęc fructuoſitas. Item fructus.cta.ctũ.eſt ꝑticipiũ de fruoꝛ.eris.

Fructus dicunt̃ q̇ ſupſunt deductis expenſis q̄ fiunt g̃ra fructuũ q̄rẽdoꝝ colligẽdoꝝ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝛ conſuandoꝝ. qđ locū hꝫ tam in bonę q̄ꝫ
in malę fidei poſſeſſoribus ꝛ in p̄donibus.
vt. ff. de peti. hęre. l. ſi a te. §. fructus. Fru=
ctuū aūt alij ſunt induſtriales. vt frumētū
vinū. oleū. ꝛ ſilīa. ſ. lac ꝛ lana. q̄ ſine indu=
ſtria hoīs nō ꝑueniūt. Alij ſunt fruct⁹ na=
turales q̄ ex ipa natura ꝑueniunt. ſine ma
gna induſtria hominis. vt poma. pira. fic⁹
ꝛ hmōi.

Fructus ꝑcepti dicunť q̄ aliquo mō ſunt a
ſolo ſeparati. ꝛ in horreis reconditi

Fructus ꝑcipiendi dicunť q̄ immaturi ſūt
quos verus dn̄s poſſidet.

Frugaľ. lis. ꝯ. t. ꝛ h̄ le. i. vtiľ. ſobrius. mode
ratus. ꝯtinens. Jn̄ frugaliter adū. Et hęc
frugalitas. tatꝭ. i. vtilitas. parſimonia. mo
deſtia. ꝯtinentia. temperātia. parcitas. ſo=
brietas. Eſt aūt frugalitas ꝟtus inť auari
ciam ꝛ ꝓdigalitatem

Frugeria. rię. dea frugum. ꝛ dꝛ a fruge

Frugi. ois. ge. indecli. p oēs caſus. i. bon⁹.
vtiľ. valens. temperat⁹. modeſtus Vť ſm
Priſcianū frugi eſt dtūs huius nois Fru
ges. ꝛ figurate ꝛ intrāſitiue ꝯiungiť cū oi
caſu. cū vtroqꝫ numero. cū q̄libet genere.
Vn̄ Eccl. xxxj. Hō frugi. Jdē dicas de ni=
chili. cordi. mancipi. nemancipi.

Frugifer. ra. rū. i. ferens frugē. i. vtilitatēꝫ
vel fructū. Et hęc frugifera. rę. i. terra. ꝛ h
frugifer. i. ager.

Frumen. inis. n. t. i. ſumma ꝛ eminēs ꝑs gu
lę vel gutturis. ꝓxima ꝑs gurgulioni. q̄ ci
bus ꝛ potio deuorať. q̄ ſapor cibi et potus
diſcernitur. ꝛ q̄ fruimur cibis ꝛ veſcimur.
Et eadē ructa ꝛ rumē. Sꝫ rumen in beſtia
Ructa vel rumen in hoie. Sꝫ in gręciſmo
dicitur. Gutturis eſt imū rumē. frumen q̄
qꝫ ſummum.

Frumentū. ti. n. s. dꝛ a frumen vel fruor. qꝛ
p̄cipuū eſt ad fruendum. Jn̄ frumentoſus
ſa. ſum. i. plenus ꝛ abundans frumento

Fruſtrat⁹. ta. tū. dꝛ laborꝭ fructu euacuat⁹.
illuſus. ꝛ dꝛ a fruſtor. aris.

Fruſtū. ſti. n. s. ſine r. in vltima ſyllaba ē ꝑ=
ticula carnis vel panis. ꝛ dꝛ a frumen. q̄a
capiť a frumine

Frutex. cis. m. t. i. dēſitas ꝟgulaꝝ vľ ꝑuaꝝ
arborꝝ vel ſpinaꝝ. ꝛ dꝛ a Fruor. eris. vel a
fruge. Vꝫ aūt dꝛ frutex q̄ſi fronde terraꝫ te=
gens etymo. eſt. ꝛ cor. fru. Vn̄ Ouidi⁹ de
arte li. iij. Turpe pecus mutilū turpis ſine
ḡmine campus. Et ſine fronde frutex. ꝛ ſi=
ne crine caput. Jtem in epi. Mōs fuit ap
parens frutices in ꝟtice rari Jn̄ frutetum
ti. locus vbi frutices creſcunt. Vn̄ Hiere.
xj. Et combuſta ſunt fruteta eius.

Frux. vel fruges. gis. f. g. ſꝫ ntūs deficit in
vſu ſm Pap̄. dꝛ anni vtilitas. alimonia.
copia. cibaria. annona. Et ſunt fruges liq̄
dę. frumenta ꝟo arida ꝛ ſicca. Et ſunt fru
menta oia q̄ habent ariſtas. fruges ꝟo reli
qua. Et nō qꝫ ſegetes dicunť dū ſeruntur.
a ſerendo. i. ſeminando. Meſſes dū colli=
guntur. a meto. tis. fruges dū fruuntur. a
fruendo. i. veſcendo.

F ante V

Fucatus. ta. tū. i. colorat⁹ vľ fuco ſuppoſi=
tus. Et vt dicit Pap̄. Fucata depicta. tin
cta. adulterio ꝯtaminata. ficta nō vera. t.
diuerſi coloris.

Fucoſus. ſa. ſuꝫ. i. ſuptict⁹ fuco. ꝛ dꝛ a fuc⁹

Fucus. ci. eſt maior ape. minor ſcabrone. et
dꝛ a fagin qđ eſt comedere. q̄ſi fagus. eo qꝫ
alienos labores edit. Nō em̄ mellificat. ſꝫ
aliaꝝ mel comedit. Vn̄ Virgili⁹. Jgnauū
fucus. pecus a p̄ſepibus arcet. Et hinc hic
fucus. ci. genus herbę vn̄ fit q̄dam tictura
q̄ ſimiliť dꝛ fucus. ꝛ p q̄libet colore natura
li ſuppoſito dꝛ fucus. qꝛ alienum mentitur
colorē. Unde Sap̄. xiij. Rubicundum fa=
ciens fuco colorem. Jtem fucus ponitur q̄
dam ſimilitudine ꝑ deceptiōe q̄ ſupponiť
ꝟitati celandę. Vn̄ Boetius de ꝯſolatiōe
Jntelligo inquit multiplices fucos illius
ꝓdigij.

Fuga. gę. pōt ꝑtinere ad illū q̄ fugit. ꝛ tunc
deſcendit a fugio. vel ꝑtinere ad illū q̄ in=
ſequiť fugientē. ꝛ tunc dꝛ a fugo. as. Vnđ
A fugio fuga cum venerit ſit tibi fugiētis.
Sed fugo ſi caput illius ſolet eſſe fugantꝭ.

Fugax. gacis. ois. g. i. aſſiduus. frequēs in
fuga. Et compať. Jn̄ fugaciť. ꝛ hęc fuga=
citas. tatis.

Fugillus. li. m. s. ferrū quo extrahiť ignis
de petra. ꝛ vidꝛ dici a phos qđ eſt ignis et
gero quaſi phos gerēs. Jn̄ Fugillo. as. i.
ignem de petra fugillo extrahere. Jn̄ h̄ fu
gillator. oris. ꝛ hinc ꝑ figurā fugillatores
dicunť vmbrę demonū. q̄ ignem ferunt

Fugitiuus. ua. uū. dꝛ a fuga. Et fugitiu⁹ re
cte nemo dꝛ niſi q̄ fugit dn̄m. Nā ſi puuluſ
puer a nutricę aut a ſchola diſceſſerit fugi=
tiuus non eſt

Fulcimen. inis. n. t. i. ſuſtentamētum. firma
mentū. auxiliū. Fulcimentū. ti. idem

Fulcrū. cri. n. s. ꝓpe dꝛ ſponda ſiue pes le=
cti. ꝛ dꝛ a fulcio. cis. qꝛ fulcit lectū. Jnueiť

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qn̄qȝ ꝓ ornamento lecti. Jn̄ fulcratus. ta. tum. i. fulcrum hn̄s.

Fulgethra. thrę. lux q̄ apparet an̄ tonitruū ⁊ dr a fulgeo vel fulgēs. ⁊ ethra. q̄ſi fulgēs ethra. vel quaſi fulgor ethrę. h̄ grece dicit̄ caſma vulgo aeris porticus. Et h̄ ꝓpe etiam dr ſplendor ignis.

Fulgetū. ti. i. fulgor. ⁊ dr a fulgeo.

Fulgidus. da. dū. i. ſplendidus. ⁊ cōponit̄ ꝑfulgidus ⁊ ꝗ̄fulgidus. ambo ꝓ valdē fulgidus.

Fulgor. oris. m. t. i. ſplendor. ⁊ dr a fulgeo. Vn̄ in euangelio. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

Fulgorus. ra. rū. i. ſplēdid᷒. ⁊ dr a fulguro

Fulgur. uris. eſt ictus celeſtis iaculi. ⁊ dr a fulgeo. Fulgus idem.

Fulica. cę. f. p. vl' fulex. cis. q̄dā auis. ⁊ dr a fuligo. ginis. Vel fulica dr q̄ſi fuliga. q꞉ caro eius q̄ſi leporina ſapit Lagos em̄ grece lepus dr latine. Vn̄ ⁊ apud grecos lagos vocat̄. ⁊ eſt auis ſtagnēſis. i. in ſtagnis et paludibus morās. Hęc hȝ nidum ī medio aquę vel petris q̄s aqua circūdat. maritimoqȝ ſp delectat̄ ꝓfundo. q̄ duȝ ꝑſenſerit maris cōmotionem fugiēs in vado ludit ſm Jſid. ⁊ cor. li. Vnd Alex. Cum fulicis puppiſqȝ petunt excelſa volando.

Fuligo. ginis. f. t. i. nigredo illa q̄ depēdet de trabib᷒ ⁊ fit ab igne. Et aūt dr fuligo q̄ſi fumo ligata. etymo. eſt. Jn̄ fuligine᷒. nea. neū. i. niger. vel de fuligine exn̄s. vl' ad fuliginem ꝑtinēs. Jtem a fuligine fuliginatus. ta. tū. i. fuligine denigrat᷒. qđ pōt eſſe participiū. ⁊ fuliginoſuſ. ſa. ſum. i. plenus fuligine. Et ꝓdu: fuligo pe. nti. ſed penul. gti corri. Vnde Juuenalis. Jlle ſupercilium madida fuligine tinctum. Obliquo ꝓducit acu. ⁊c̄.

Fulina. nę. f. p. i. coquina. Jn̄ fulinari᷒. rij. id eſt coquus. ⁊ fulinarius. ria. riū.

Fullo. onis. m. t. q̄ pannos parat ⁊ excandidat. ⁊ eos fulgere facit ſm Hug. Pap. dicit Fullo lauandarius. decorator.

Fulmen. inis. n. t. eſt ict᷒ celeſtis iaculi. ⁊ dr a fulgeo. ges. Jn̄ fulmine᷒. nea. neum. Et nō ꝙ ſm opinionē Hug. qn̄ duo vel tres vel plures venti in aere intercipiūt nubeȝ aliquā eam ꝯfringunt ⁊ collidunt. ⁊ ex illa colliſione fiat ſonus in aere ⁊ ꝓcreat̄ ignis ⁊ ſonus ille ꝓpe dr tonitruum. q̄ſi ton᷒. i. ſonus terrens. q꞉ terreat. Splendor illius ignis ꝓpe dr fulgethra vl' fulgor. Jgnis ille ſiue iaculum ex eo factū vel ictus illi᷒ iaculi ꝓpe dr fulgor vel fulgus vel fulmen a fulgendo vel fulgus feriēdo vl' ꝑcutiendo Sed ꝓpe dr fulgur. q꞉ incendit ⁊ vrit Fulgus. q꞉ tangit. Fulmen. q꞉ findit. Sūt em̄ tria genera fulminis. Vnuȝ qđ afflat ⁊ tāgit. ita ꝙ non vrit. Secundum quod vrit. Tertium qđ findit. ⁊ ideo cū tribus radijſ depingit̄ fulmen. Hinc ⁊ trifidam flāmam dr habere. qn̄qȝ tamen ꝑdicta noīa cōfunduntur. ⁊ dicuntur eſſe nomina vnius et eiuſdem rei.

Fultus. ta. tū. i. ſuſtentat᷒. ſubnixus

Fuluus. ua. uū. i. rube᷒ aliquantulū. vl' cū nigro rubeus. ⁊ compat̄. Jn̄ fulue aduer. ⁊ hęc fuluedo. dinis.

Fumariū. rij. i. camin᷒ ꝑ quē exit fumus.

Fumidus. da. dū. ⁊ fumoſus. ſa. ſū. ideȝ. ſ. fumo plenus.

Fumus. mi. m. s. dr q̄ſi phos meās. ⁊ ē etymologia. Jn̄ fumoſus. ſa. ſuȝ. ⁊ fumoſitas tatis. Jn̄ fumulus. li. dimi.

Funalis. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. ꝑtinēs ad funem. et dr a funis. Et h̄ funale. lis. idem qđ funis Et funale licinius ad candelā faciendam. Vn̄ ⁊ ſepe ponit̄ ꝓ candela. Et dicunt̄ funalia licinij a funib᷒ int̄ cerā quos an̄ vſuȝ papyri cera circūdatos habuere maiores

Funambulus. li. pe. cor. eſt ille q̄ ſuꝑ funeȝ ambulat. ⁊ dr a funis ⁊ ambulo.

Functoriū. rij. i. tranſitorium ſm Papiam

Functus. cta. ctū. i. vſus. ⁊ dr a fūgor. gerl. Hinc functi dicebat̄ qđdam gen᷒ ciuiuȝ q̄ fungebant̄ officio ⁊ honore aliquo.

Funda. dę. dr a fundendis lapidibus. quia ex ea lapides fundant̄. i. mittant̄. Jteȝ inuenit̄ hęc funda. dę. genus piſcatorię retl. q꞉ in fundum mittat̄ Jdem ⁊ iaculum a iacio. ⁊ tunc deriuatur funda a fundus. di.

Fundamentum. ti. dr a fundo. as. dictū ſic. quia ſit fundus domui. ⁊ eſt etymologia. Jdem ⁊ cementuȝ. quia ceſo craſſo lapide ſurgat.

Fundanus. ni. i. ruſticus q̄ fundos colit

Fundibalū. li. n. s. machina bellica. Vnde pn̄t dici fundibalarij q̄ talib᷒ machinis ꝑſunt. ⁊ videt̄ cōponi a funda ⁊ balim qđ ē iacere vel emittere. Vnd. j. Machab. vj. dr. Et ſtatuit illic baliſtas ⁊ machinas et ignis iacula ⁊ tormenta ad lapides iactandos ⁊ ſpicula ⁊ ſcorpios ad mittendas ſagittas ⁊ fundibala.

Fundibalus. li. m. s. ⁊ h̄ fundibalarius. rij ⁊ h̄ ⁊ hęc fundibaliſta. ſtę. in eodē ſenſu. ſ. cū funda iaciens ⁊ emittens. ⁊ cor. ba.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Fundibula.lę.pe.coꝛ.i.funda.

Fundatoꝛ.toꝛis.m.t.q̄ cum funda iacit.

Fundula.lę.f.p.i.parua funda.

Fundulus.li.i.paruus fundus. Itē fundu
lus dꝛ q̄dam piſcis paruꝰ.q̄ fūdo adheret.

Fundus.di.m.s.dꝛ ⁊ ꝑ fūdo aq̄ ⁊ ꝑ agro.
⁊ ꝓ̇pe ꝑ allodio.eo ꝙ fundat aq̄s vł opes
ſiue diuitias. Et dꝛ fundus tam in ciuitate
q̄̄ extra. Vn̄ fundus dꝛ vrbanū ędificiū ⁊
ruſticanū ſm Hugu. Multi dicūt ꝙ ꝑ fū=
do aq̄ dꝛ hꝰ fundū.ſʒ ꝑ agro h̓ fundꝰ. Vn̄
dicit Pap̄. Fundi ſunt poſſeſſiones agri.
campi.ꝑdia. vici. Fundum.ima ps aq̄.fū=
dum maris imum. Vn̄ grecista. Allodiū fū
dus dicas fundū maris imū. Itē. Fundus
fūdit opes diffundit funda lapillos. Fūdū
cū tenui murmure fundit aq̄s. Et dic̄ Iſi=
doꝛus. Fundus dictꝰ eſt qꝛ in eo fundat̄ ⁊
ſtabilitur patrimonium.

Fundus eſt manſio alicuiꝰ cū acceſſionibꝰ.

Fundus dotał eſt qui matrimonio contra=
cto datus eſt ſponſo

Fundns q̄ſi dotał dꝛ q̄ traditus eſt ſponſo
nondū ſecuto matrimonio.ꝑ q̄ ⁊ ſuperioꝛi
dicto.facit.l.j.ff.de funda.dota.

Fundus inſtructꝰ eſt ędificatus vel cultus.

Fundus vigēs eſt terra q̄ mō nō arat̄. licet
olim fuerit fertił.alias quę mō arat̄. licet
olim fuerit ſterilis.

Fundus limitatrophꝰ alias militatrophus
dꝛ a trophus.i.deſcriptio ⁊ milite. q̄ſi de=
ſcriptus ad vſum militū q̄ imperiū cuſto=
diunt. vt.C.de fun.limitato.l.j.⁊.l.ſi acci
pitur.li.xj. Aliť dꝛ fundꝰ limitoſus. vt ibi
dem.de fun.limi.⁊ pal.

Fundus ſaltuenſis eſt fundus in q̄ eſt ſaltꝰ.
C.de fun.ſaltu.li.xj.

Fundus reuelatus dꝛ q̄ olim erat paluſtris
nūc aūt factus eſt ſerenus alias tęrrenus.
C.de fun.pa.l.ſi.li.xj.

Fundum diuidi in certas regiones.ē ipſuʒ
diuidi in determinatas partes.

Fungus.gi.i.boletus.⁊ dꝛ a phos quod eſt
ignis.eo ꝙ fungi aridi ignē acceptū conci=
piant ⁊ retineant. Vł dicunt̄ fungi a Fun
goꝛ.geris.ſm vocē.a defungoꝛ ſm ſigtionē
qꝛ ex eoꝝ genere q̄dam ſunt interemptoꝛij
Vn̄ ⁊ defuncti moꝛtui dicunt̄. Vn̄ q̄dam.
Boleti lęti cauſa fuere tui. Inuenit̄ etiam
fungus ꝑ veteri panno.

Funiculus.li.i.paruus funis.

Funis.nis.m.t.i.choꝛda.⁊ dꝛ a phos qđ ē
ignis.qꝛ funes ante vſum papyri oli i vſu
luminis fuerunt circūdati cęra.

Funus.neris.n.t.i.cadauer. ⁊ dꝛ funꝰ a fu
nibus accenſis.i.candel̄. quos an̄ feretruʒ
an̄ papyri vſum cęra circūdatos ferebant
Iн̄ funcreꝰ.rea.reū. ⁊ funeſtus.ſta.ſtū.et
hic ⁊ hęc funebris. ⁊ hꝰ funebre. oīa i eodē
ſenſu.ſ.luctuoſus.moꝛtał. Tn̄ differūt ſm
ꝓ̇petatem.qꝛ funebre eſt luctuoſuʒ. Et fu=
nerum eſt qđ ex funere conſtat. vel qđ ad
funus ꝑtinet. Funeſtum vo qđ funere eſt
inquinatū. Et funebris coꝛ.pe.naturaliť.
Vn̄ Oꝛatiꝰ in epi. Ira truces inimicititas
⁊ funebre bellum.

Funuſculū.li.i.paruum funus.

Fur furis.ↄ.t. ꝓ̇pe eſt ille q̄ clam ⁊ plerūq̄
de nocte rem alienā amouet inuito dn̄o g̃=
tia lucrādi. Et ſubaudi ſine armis. vt i Au
ten.ſʒ nouo iure.C.de fur.⁊ ſer.coꝛ. Et dꝛ
a furnꝰ.na.nū.qđ eſt nigrū.qꝛ vt plimum
in obſcuro furat̄. Sʒ latro dꝛ q̄ latet in ſil=
uis ⁊ expoliat tranſeūtes. Vn̄. Fur latʒ in
furno.latro ſe fert obuiꝰ vltro. Et ꝓdu.fu
in gtō. Vn̄ Oꝛatius in epi. Et dn̄m fallūt
⁊ ꝓſunt furibus ergo. Inde furunculꝰ.li.
dimi.i.paruus fur.

Fur manifeſtus dꝛ q̄ in ipō maleficio eſt de
ꝓ̄henſus. vel in loco in quo cōmiſſuʒ ē fur
tum vel poſt furtum factū duʒ tn̄ de furto
deꝓ̄hendit̄ anteq̄̄ depoꝛtauerit ad locum
ad quem deſtinauerit. Inſtit.eo.ti.§.ma
nifeſtus.

Fur non manifeſtꝰ dꝛ q̄ cū re furtiua in ipō
actu furandi nō deꝓ̄hendit̄.ſʒ iaʒ depoꝛta
uerat ad locū in quē deſtinauerat.nichilo=
minus poſtea ↄuincit̄ de furto.

Furabula.loꝝ.numeri plis. ge.neu.i.tene
brę.qꝛ furant̄ nob̄ viſum ⁊ diſcretiōʒ reꝝ.

Furca.cę.fę.p.dꝛ a fur ⁊ cilleo. qꝛ ibi fures
cillent̄.i.mouent̄. ⁊ hʒ minꝰ penę q̄̄ crux.
qꝛ ſtatim ſtrāgulat ⁊ inficit. Itē furca eſt
inſtrm̄ qđdam ruſticoꝝ. ⁊ ſm hꝰ dꝛ a frumē
tum ⁊ cilleo.qꝛ cū ea mouet̄ frumentum in
area. Vel furca dꝛ a fero fers ⁊ caput. q̄a
antiq̄ ſolebant deferre capita occiſoꝛū ho=
minum in ea Inuenit̄ etiā furca trāſlatiue
ꝑ q̄dā violentia. Vn̄ Oꝛatiꝰ in epi. Natu
ram expellēs furca tn̄ vſq̄ recurret. Inde
furcatꝰ.ta.tū.qđ cōponit̄ bifurcatꝰ.ta.tū.
trifurcatus.ta.tum.

Furcella.lę.dimi.i.parua furca.

Furcelles.liū.f.t.ſunt ꝓ̇pe ille furcę vbi ſu=
ſpendunt̄ fures ⁊ latrones. qꝛ ibi cillētur.

Furcifer.ra.rū.pe.coꝛ.i.ferēs furcā. ⁊ dꝛ a
furca ⁊ fero. Furcifer etiā dicebat̄ olim q̄
ob leue delictuʒ cogebat̄ a domis ig̃minię

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magis q̄ʒ ſupplicij cauſa furcā circa viam ferre. p̄dicās peccatū ſuū ⁊ monere ceteros ne q̄d ſil'e peccarēt. Furcifer etiaʒ dicebaᷓ homicida damnatus ad furcā. vel qui dignus erat furca. q₂ conſuetudo olim erat damnatos ſua patibula portare ad locum ſuſpenſionis. ſicut legiᷓ chriſtū Jeſū dn̄m noſtrum feciſſe.

Furcula. le. dimi. i. parua furca.

Furfur. furis. m. t. d₂ a farina. vel farre. q̄a eoꝝ purgamētū eſt. Jn̄ Furfureꝰ. rea. reū id ē de furfure factꝰ. Et vide fur ſimplex ē latro. ſed fur geminatū. i. furfur. eſt cibus porci. Vn̄ q̄dā. Fur ſimplex eſt latro. geminatū fit cibus apro. Et eſt ge. maſ. licet q̄dā dixerūt eſſe ge. neu. ꝯtra quos d₂ Furfura qui dixit ſp de furfure vixit. Jtē furfur. furis. eſt q̄dā auis q̄ nō paſciᷓ niſi furfure. hec eadem d₂ furfurio. onis.

Furia. rie. f. p. i. inſania. ⁊ d₂ a ferio. ris. q̄a ferit corda hoim. ⁊ ea reddit cōmota. Jnd̄ h̄ ⁊ hec furialis ⁊ h̄ le. Jn̄ furialiᷓ adu̇. Et hec furialitas. tatis. Et furioſus. ſa. ſum. q̄ ritu furiaꝝ ferᷓ. ⁊ ab eo furor nunq̄ʒ recedit. Et furiatus. ta. tū. q̄ furit ex cauſa Jtē furie. aꝝ. ſunt pene infernales. eo q̄ furere faciant.

Furibundus. da. dū. i. ſimil' furenti.

Furnuſ. ni. m. s. d₂ a furfure. q₂ panis ex eo factus ibi coq̄ᷓ. Vel d₂ a phos qđ eſt ignis inde furnus quaſi phos vrna. Jnde furnarius. ria. riū. i. ad furnū ptinens. ⁊ h̄ furnarius. rij. ⁊ hec furnaria q̄ vel que cuſtodit furnum. Jnde Furnulus. li. i. paruus furnus.

Furo. onis. m. t. qđdam aīal. ⁊ d₂ a furnus Tenebroſos em̄ ⁊ occultos cuniculos effodit. ⁊ eijcit q̄dam quam inuenit.

Furtū. ti. n. s. eſt aliene rei inuito dn̄o ꝯtrectatio. Jn̄ furti adu̇. ⁊ furtiuus. ua. uū. et furtuoſus. ſa. ſum. i. plenꝰ furto q̄ ſepe cōmittit furtū. vel qđ ptinet ad furtū. Furtuoſus etiam d₂ qui pugnat vbi merces certa paraᷓ. Jn̄ etiā furtulū. i. paruū furtum

Furtū ꝯceptū eſt cū q̄s p̄ſentibus teſtibus apud aliquē rem furtiuā q̄rit. ⁊ inueit. vt Jnſtit. de obli. q̄ ex delic. naſ. §. cōceptuʒ furtum.

Furtū oblatū eſt cū q̄s rē furtiuā alicui obtulit. vt potiꝰ peneſ eū q̄ʒ penes ſe iueniretᷓ

Furtū p̄hibitū d₂ cū q̄s volentē rē furtiuaʒ q̄rere p̄hibuit. vt dic. ti. de obli. ex delic. §. eſt etiā. vbi d₂ q̄ he actiones furti cōcepti oblati. p̄hibiti ⁊ nō p̄hibiti in diſſuetu

dinem abierunt.

Fuſarius. rij. m. s. d₂ q̄ facᷓ fuſos. ⁊ adiectiue fuſarius. ria. riū. qđ ad fuſum ptinet

Fuſcina. ne. qđdam inſtrm̄ ferreū ⁊ tridēs q̄ vtunᷓ gladiatores ad ſe capiendum. piſcatores ad piſceſ capiēdos. coq̄ ad carneſ extrahendas de caldaria vel de lebete vel de olla. ⁊ cor. pe. Vn̄ in Aurora. Carbōes carnes forceps vel fuſcina tollit. Jn̄ fuſcinula. i. parua fuſcina

Fuſil'. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. qđ tm̄ fundiᷓ ſic ductile qđ tm̄ malleo p̄duciᷓ ſm̄ Pap̄.

Fuſoriū rij. n. s. i. vas in quo aliq̄d infūdiᷓ

Fuſtl. ſtis. m. t. i. palus vl' baculꝰ ad vberādum. Et dicunᷓ pali fuſtes q̄ſi fixi ſtantes q₂ fixi in foſſis ſtant.

Fuſus. ſa. ſum. i. fugatꝰ. vl' p̄ſtratꝰ. ſparſus ⁊ d₂ a fundo. dis. Jnd̄ fuſio. onis. ⁊ fuſim adu̇. Jtē a fundo. dis. h̄ fuſus. ſi. i. inſtrm̄ filandi. eo q̄ p eū fundaᷓ qđ netū eſt. Jnd̄ fuſellus. i. paruus fuſus.

Futil'. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. qđ cito ⁊ facile decurrit. vl' decurrere pōt. Vel futil' d₂ qđ nihil pōt retinere quēadmodū nec illud vas qđ d₂ futis. Vn̄ p̄p̄e futilia dicunᷓ vaſa illa fictilia q̄ caſſa ⁊ rimoſa nō tenēt ea q̄ immittūtur. Et hinc facta tranſlatione futil' d₂ hō vanꝰ ſup̄fluus. loquax qui nihil ſcit velare. nec audita poteſt retinere. nec abſcōdere. Vn̄ Futile vas illud quod nulla receptio claudit. Sic homo futilis eſt diuulgans omne quod audit.

Futis. tis. ꝯ. t. qđdā vas in tēplo vbi reponebaᷓ qđ de ſacrificio reſtabat. Non em̄ licebat cuiq̄ʒ manu tāgere vel effundē Vas aūt illud os habebat amplū ⁊ latū funduʒ x̄o acutiſſimū. adeo q̄ inſtare non poſſet. Vn̄ ſtatim inclinabaᷓ. ita q̄ illud ſacrificij qđ intus erat effundebaᷓ. q₂ non licebat illud reſ̄uari.

Futurus. ra. rū. pōt eſſe participiū de ſū. es eſt. ⁊ de fio. fis. fit Et p h̄ cognoſciᷓ q̄ ē pticipiū de ſum. qn̄ exponiᷓ p eius futuꝝ. vt Sū futurꝰ ep̄s. i. ero ep̄s. qn̄ aūt exponiᷓ p futuꝝ de fio. fis. tūc eſt participiū eiꝰ. vt Sum futurus miles. i. ego fiam miles

G ante A

G Apud latinos nullius ſyllabe eſt terminaᷓ. niſi cū loco d. vel b. ponitur. vt in ad vel ſub vel ob prepoſitione. vt Agger Aggredior. ſuggero.

Gabaon fuit q̄dam ciuitas. Jnde hic ⁊ hec